OPPISVIESTI
1/2015

Helsingin Työväenopiston Opistolaisyhdistys r.y.

42. vuosikerta

HELSINGIN TYÖVÄENOPISTON OPISTOLAISYHDISTYS RY

sähköposti opistolaisyhdistys@opisto.hel.fi,
www.tietotaitotalkoot.fi/opistolaisyhdistys

Hallitus vuonna 2015

Tehtävänimike	Nimi	Sähköposti	Puhelinnumero
Puheenjohtaja	Ritva Nuutinen	ritva.nuutinen@luukku.com	040 555 5062
Varapuheenjohtaja	Torsti Tuominen	tuominen.torsti@gmail.com	050 570 6442
Sihteeri	Leena Hellgrén	leenam.hellgren@luukku.com	040 847 9637
Varasihteeri	Eija Inglis	eija.inglis@gmail.com	050 443 4348
Tiedotussihteerit	Riitta Huber ja	riitta.huber@hotmail.com	050 324 3726
	Eija Inglis	eija.inglis@gmail.com	050 443 4348
Taloudenhoitaja	Markus Sohlström	markus.sohlstrom@taloverkot.fi	040 549 7935
	Eeva-Maria Kiljunen		040 745 9624
	Teemu Björckbacka	tbjorkba@welho.com	040 575 4717
	Tuula Halmirinne	tuula.halmirinne@pp.inet.fi	
	Annikki Piilonen	annikki.piilonen@pp.inet.fi	044 527 0450
	Johanna Salo-Schorn	johanna.m.salo@gmail.com	
Jäsensihteeri	Raili Salonen	raili.i.salonen@luukku.com	09 325 1629

Toimikunnat v 2015

Kahvilatoimikunta	Pj Ritva Nuutinen	ritva.nuutinen@luukku.com	040 555 5062
Palstatoimikunta	Pj Teemu Björkbacka	tbjorkba@welho.com	040 575 4717
- palstarekisteri	Virpi Peiponen	virpipeiponen@hotmail.com	046 522 3360
Retkeilytoimikunta	Pj Matti Huttunen		040 832 4302/694 2059
Seniorikerho	Raili Salonen	raili.i.salonen@luukku.com	09 325 1629
Tiedotustoimikunta	Riitta Huber ja Eija Inglis		
Itäinen toimikunta	Pj Torsti Tuominen	tuominen.torsti@gmail.com	050 570 6442
Keskinen toimikunta	Pj Liisa Helimäki-Moberg	helimakimoberg@helsinkinet.fi	
Pohjoinen toimikunta	Pj Annikki Piilonen	annikki.piilonen@pp.inet.fi	044 527 0450
Eteläinen toimialue	Yhteyshenkilö Eija Inglis	eija.inglis@gmail.com	050 443 4348
Läntinen toimialue	Yhteyshenkilö Riitta Huber	riitta.huber@hotmail.com	050 324 3726
Koillinen toimialue	Yhteyshenkilö Raili Salonen	raili.i.salonen@luukku.com	09 325 1629

Sisällys

Hallitus ja toimikunnat.....2
Puheenjohtajan tervehdys.....4
Vuosikokousilmoitus.....3
Presidentin tervehdys.....5
Helsinkikuoro 100 vuotta.....6
Helsinkikuoron historiaa 7
Sadan vuoden jälkeen.....10
Halki maailman katon 12
Juhlavuoden viettoa.....16
Alueellisia ilmoituksia 18
Elämän kyydissä - esite.....19
Palsta-alueen kuulumisia..... 20
Palstatapaaminen, ilmoitus.....21
Korjaus:Maalauskurssi Italiassa..21
Oppiskahvio..... 22
Aikaa ennen.Oppiskahviota.....23
Mukikilpailun satoa..... 24
Jäsenetuja..... 25
Zachris Castrenin säätön ilmoitus.....26
Kannustusapuraha..... 27
Valokuvaus work-shop..... 28
Työväenopistolla retkeillään 30
Yhdistyksen retket 31

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys r.y:n sääntömääräinen

VUOSIKOKOUS

pidetään lauantaina 18.4. klo 14.00 opistotalolla

Helsinginkatu 26, Helsinki 00530

klo 14.00 alkaen

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat, joihin kuuluvat mm. toiminta- ja tilinpäätöskertomusten käsittely vuodelta 2014 sekä vastuuvapauden myöntäminen tilivelvollisille

Muistathan ottaa mukaasi jäsenkortin

Kokouksen jälkeen tarjotaan perinteiset kokouskahvit

TERVETULOA

Hallitus

Kansikuva: Johanna Salo-Schorn, Islannin kuvia
Takasivun kuvat: Työväenopiston arkisto, Jättinukkekulkue

Lehden tekoon osallistuneet

Ritva Nuutinen
Helena Grönlund
Raili Salonen
Eija Inglis
Johanna Salo-Schorn
Markus Sohlström
Riitta Huber
Timo Kyllönen
Heikki Peutere

Puheenjohtajan tervehdys

Talvi on nyt parhaillaan. Lähipäivinä on saatu lunta lähes saman verran kuin koko talvena. Kotipihalla lapset ovat innokkaina rakentaneet lumiukkoja ja lumilyhtyjä. Vaan tulipa pian vesisade ja pudotti lumiukolta pään, voi sitä surkeutta lapsosille. Nyt odotellaan jo malttamattomasti kevään tuloa. Auringonpaistetta ja linnunlaulua. Vuodet vierivät.

Viime vuosi oli opistomme juhlavuosi. Ensin siihen valmistauduttiin useita vuosia ja sitten juhlittiin monin eri tavoin. Opiskelijat olivat paneutuneet monien ohjelmien tekemiseen opettajiensa johdolla pitkän aikaa. Kulttuuritarjontaa oli eri puolella kaupunkia todella paljon, voisi sanoa, jokaiselle jotakin.

Ja entäs juhlat. Kauden aloitti Kevät-Maaria juhla maaliskuussa, jolloin lopuksi oli suuren suosion saavuttanut yhteislaulutuokio. Juhlapuheen esitti tohtori Samu Nyström, Oodi sivistykselle, opiston juhlakirjan kirjoittaja.

Pääjuhlaa vietettiin syyskuussa kaupungintalolla. Tilaisuus oli opistojen järjestämä kutsutilaisuus. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö piti tilaisuudessa juhlapuheen. Salissa oli suuren juhlan tuntu.

Kaupungintalon Virka Galleriassa järjestetyssä opistojen yhteisnäyttelyyn tutustumassa kävi tuhansia henkilöitä.Virka Galleriassa järjestettiin myös kymmeniä työpajoja, joihin kansalaisilla oli vapaa pääsy.

Avoin kansalaisjuhla järjestettiin opistotalolla, jossa juhlapuheen piti presidentti Tarja Halonen. Salissa kuultiin säveltäjä Eino Juhani Rautavaaran opistojen kunniaksi säveltämä Juhlafanfaari.

Ohjelma oli korkeatasoinen tapahtuma ja lopuksi juhlayleisölle tarjottiin juhlaleivoskahvit. Leivonnaisten suunnitteusta vastasivat opiston talousopettaja-tiimi yhdessä kahvion emännän kanssa. Toteutuksesta vastasi Stadin aikuisopisto. Eri alueilla järjestettiin näyttelyistä ja konsertteja juhlavuoden merkeissä.

Opiston ystävät tapahtumia suunniteltiin opiston ja yhdistyksen yhteistyönä. Yksi tapaaminen järjestettiinkin jo kuluneen vuoden aikana, ja tavoitetta jatketaan edelleen, nyt Opiston Oraakkelit nimen alla. Tapaamisten tavoite on avoin keskustelufoorumi mahdollisine alustuksineen.

Nyt olemme uusien tuulien ja haasteiden edessä koko opistokentässä. Virtuaalinen opiskelumahdollisuus etäopiskeluineen on tulossa. Miten siihen tulisi meilläkin suhtautua? Pysymmekö ajan kelkassa? Toisille opiskelu on harrastus, toisille taas harrastus on opiskelua. Tärkeää on yhdessä toimiminen, yhteisöllisyys ja osallistuminen. Näitä on harrastettu monimuotoisesti kautta koko opiston ja opistolaisyhdistyksen historian ajan.

Ja lopuksi, opisto on juhlinut sataa vuottansa, nyt alkaa olla opistolaisyhdistyksen vuoro. Siis varaudumme vähitellen satavuotisjuhlaan. Historiikin valmistelu on aloitettava hyvissä ajoin, onhan sata vuotta aina sata vuotta.

Kevättä ja kesää odotellen, aurinkoisia päiviä toivotellen

Ritva Nuutinen

Salissa kuultiin säveltäjä Eino Juhani Rautavaaran opistojen kunniaksi säveltämä Juhlafanfaari.

Kuva: Eija Inglis

Tasavallan presidentti Sauli Niinistön tervehdys työväenopiston 100-vuotis-pääjuhlassa 11.9.2014

Teksti ja kuva: Työväenopiston arkisto

Sata vuotta sitten Euroopassa oli puhjennut ensimmäinen maailmansota. Helsingissäkin kaupunkilaisten mieltä painoi sodan uhka, hyökkäyksiin varauduttiin, kaupunki pimennettiin ilmaiskujen pelosta - moni myös jätti kaupungin. Kaikesta tästä huolimatta juuri tuona syksynä Helsingin kaksikielinen työväenopisto aloitti toimintansa.

Helsingin työväenopiston alkutaipaleen keskeinen vaikuttaja Zachris Castrén, kiteytti hyvin vapaan sivistystyön luonteen. Hänen mukaansa: *"Työväenopistojen tulee humanistisen ihmiskäsityksen mukaan keskittyä yleissivistyksen antamiseen ja ihmisen kokonaispersoonallisuuden kehittämiseen. Opiskelu perustuu omaehtoisuuteen. Ihminen itse määrittää sen, mikä hänelle on tärkeätä, mitä hän haluaa opiskella, mikä on hänen kulloisenkin elämäntilanteensa kannalta tärkeätä. Opiskelun tulee täyttää opinnollisuuden kriteeri"*.

Helsingin kaksikielinen työväenopisto syntyi sata vuotta sitten, koska sitä innokkaasti haluttiin - sekä toisaalta myös kipeästi tarvittiin. Kaupunkilaiset janosivat tietoa ja uusia taitoja, heillä oli halu keskustella yhteiskunnallisista teemoista sekä palo taiteeseen ja liikuntaan. Nuori kansakunta puolestaan tarvitsi osaavia ja sivistyneitä kansalaisia rakentamaan suomalaista yhteiskuntaa, demokratiaa, tasa-arvoa ja hyvinvointia.

Tänä päivänä Suomi tunnetaan maailmalla osaavasta ja motivoituneesta työvoimasta. Se on myös yksi tärkeimmistä kilpailuvalteistamme. Osaamisemme pohjautuu hyvään peruskoulujärjestelmäämme. Mutta tärkeää osaamisvoimamme ylläpidossa on se, että oppiminen on meillä mahdollista kaikkina ikävuosina, myös perusopetuksen jälkeen.

Elinikäisen oppimisen – malli on sisäistetty työväenopistoissa jo sen alkuhetkistä lähtien. Elinikäiselle oppimiselle on tänä päivänä vähintäänkin yhtä suuri tarve. Puhumme pidempien työurien tarpeesta. Ne ovat kuitenkin mahdollisia vain, jos samalla huolehdimme erityisesti vanhempien ikäluokkien taitojen ja tietojen säilyttämisestä ja kehittämisestä. Työväenopistojen rooli yhteiskunnan rakentajina on edelleen kiistaton.

Työväenopistojen kurssi- ja luentotarjonta vastaa ajankohtaiseen kysyntään ja tarpeeseen. Opistosta voi löytää pitkäaikaisen harrastuksen tai uuden tuulahduksen arkeen. Kursseilla voi oppia viittomakieltä tai kunnostaa vanhan nojatuolinsa. Onpa moni seniorikansalainen vihdoin päässyt sinuiksi myös sen vähän teknisemmänkin tablettinsa kanssa. Kansalaistaidot voi päivittää vaivatta työväenopistojen avulla. Tämä päivitystyö on myös erittäin tarpeellista aktiivisen kansalaisuuden ylläpitämiseksi.

Harrastaminen tuo voimaa ja jaksamista arkeen. Työväenopistoilla on tärkeä merkitys monen ihmisen sosiaaliselle elämälle. Eri sukupolvet, erilaisista taustoista tulevat ihmiset kohtaavat ja jakavat saman kiinnostuksen kohteen. Opistoilla on suuri merkitys myös kaksikielisyyden vaalimisessa sekä maahanmuuttajien kieliopintojen tarjoajina.

Suomalaiset arvostavat kulttuuria, taidetta, oppimista ja itseilmaisua. Kaikkia näitä asioita voi kokea ja kokeilla kansalais- ja työväenopistoissa kautta maan. Opistotoiminta on meidän oma, kansainvälisestikin ainutlaatuinen, toimintamallimme.

Onnea satavuotisesta taipaleestanne ja kiitokset korvaamattomasta työstä, jota olette tehneet Suomen sivistyksen, koulutuksen ja hyvinvoinnin eteen. Toivon teille – ja kauttanne kaikille Suomen opistoille ja niissä opiskeleville hyvää lukukauden alkua ja parhainta menestystä!

Helsinkikuoro 100 VUOTTA

Teksti: Leena Eerola, Kuva viereisellä sivulla: Päivi Tuhkanen

Viime vuonna Helsingin työväenopisto ja Arbis juhlivat 100-vuotista taivaltaan. Tänä vuonna työväenopistossa toimiva Helsinkikuoro täyttää 100 vuotta. Se on yksi Suomen vanhimmista kuoroista. Maamme vanhimmat kuorot ovat mieskuoro Akademiska Sångföreningen (perustettu v. 1838) ja Ylioppilaskunnan Laulajat (perustettu v. 1883). Vanhin sekakuoro lienee Jäämien Kuoro Tampereella (perustettu v. 1906) ja vanhin naiskuoro Jyväskylässä toimiva Naiskuoro Vaput (perustettu v. 1910).

Helsinkikuoro on 40 laulajan sekakuoro, jonka ohjelmistoon kuuluu perinteistä kuoromusiikkia taidemusiikista kansansävelmiin. Sen perustamisajankohta on syksy 1915. Aluksi kuorolaulu oli yksi osa laulun opetusta, mutta vähitellen kuorolaulusta tuli erillinen oppiaine. Opiston vanhin kuoro toimi aktiivisesti ja se sai nimen Työväenopiston sekakuoro. Sittemmin nimi muuttui Helsinkikuoroksi. Vuonna 2005 kuoro rekisteröitiin yhdistysrekisteriin nimellä Työväenopiston Helsinkikuoroyhdistys ry. Kutsumanimi edelleen on Helsinkikuoro.

Kuorolla on ollut yleensä kaksi konserttia vuodessa: kevätkonsertti ja joulukonsertti. Kuoro on pääsääntöisesti konsertoinut työväenopistolla, mutta esiintynyt myös mm. vanhainkodeissa ja sairaalaissa. Kuoro on tehnyt konserttimatkoja muille paikkakunnille Suomessa ja ulkomaille, mm. Ruotsiin. Viime vuosina kuoro on osallistunut Helsingin Kuorojen kierros- ja Art Goes kapakka-tapahtumiin. Kuoro on viettänyt juhlia myös kuorolaisten perheiden kanssa ja ilahduttanut monesti laulullaan jäsentensä merkkipäiviä. Sanalla sanoen: Kuoro on ollut kuin iso pieni perhe, jossa on kivaa.

Tässä kuorossa, kuten monessa muussakin sekakuorossa, on liian vähän mieslaulajia. Niinpä Helsinkikuoro toivottaa tervetulleeksi riveihinsä mieslaulajia, uusia ja entisiä kuorolaisia, jotta kuoroon saadaan pitkäikäisen kuoron ansaitsema sointi ja balanssi.

Nimekkäitä johtajia

Helsinkikuoron pitkäaikaisina johtajina on toiminut useita nimekkäitä musiikin taitajia, kuten lehtori Vilho Siukonen, säveltäjä Lauri Parviainen, dir.mus. Jussi Iivonen, dir.mus. Ahti Kuorikoski ja musiikkineuvos Urpo Jokinen. Tämän päivän musiikin nuorista taitajista on mainittava kuoronjohtaja, MuM Dani Juris (2007-2008), joka voitti kansainvälisen nuorten kuoronjohtajakilpailun maaliskuussa 2009 Slovenian Ljubljanassa.

Juhlavuoden konsertteja

Tällä hetkellä kuoroa johtaa MuM Katja Vepsäläinen. Juhlavuotta suunnittelee 100-vuotisjuhlatoimikunta, johon kuuluvat Veli- Antti Koivuranta puheenjohtajana, Helsinkikuoroyhdistyksen johtokunnan puheenjohtaja Marjut Turtiainen sihteerinä, sekä jäseninä kuoronjohtaja Katja Vepsäläinen, ja kuoron laulajat Leena Eerola ja Kaija Karimo.

Helsinkikuoro juhlii syntymäpäiväänsä konserteilla tämän vuoden keväällä ja syksyllä. Kevään konsertti pidetään lauantaina 18.4.2015 yhdessä ProMus - kamarikuoron kanssa. Molempia kuoroja johtaa Katja Vepsäläinen. Toinen juhlavuoden konsertti on suunniteltu pidettäväksi ensi marraskuussa. Syksyn juhlakonsertin päivämäärä ilmoitetaan ensi syksyn opintoohjelmassa.

Konserttien ohjelmat pyritään tekemään monipuolisiksi tuomalla esiin lauluja myös kuoron pitkältä taipaleelta. Kansallissäveltäjämme Jean Sibeliuksen syntymän 150-vuotisjuhlavuosi näkyy myös ohjelmistossa.

Lähempiä tietoja helsinkikuoron juhlavuodesta antavat toimikunnan jäsenet:

Leena Eerola (puh.050-3540663, leenak_eerola@hotmail.com);

Kaija Karimo (puh. 0400-132324, kaija.karimo@gmail.com);

Marjut Turtiainen (puh.050 5306151, marjutturtiainen@gmail.com)

Helsinkikuoron kevätkonsertti Aschan Café Jugendissa 14.5.2014. Kuoronjohtajana Vesa Lintula.

Helsinkikuoron historiaa

Teksti: Leena Eerola

Tähän on poimittu tärkeimpiä tapahtumia aivan Helsinkikuoron alkutaipaleelta. Ne kertovat paitsi opiskelusta, myös sen ajan yhteiskunnan muutoksista. Kirjoitustyylikin on muuttunut alkuajoista.

Laulaminen osa Työväenopiston opetusta

Kun Helsingin kaupungin työväenopiston suomenkielinen osasto aloitti toimintansa vuoden 1914 syksyllä, oli laulaminen oleellinen osa opetusta. Luentotilaisuuksissa oli aina yhteislaulua ja sen johtajat mainittiin opiston ohjelmissa. Tämä käytäntö jatkui monta vuosikymmentä. Ensimmäisen opiston ohjelman mukaan ”*Luentotilaisuuksissa johtavat laulua: Työväentalossa ylioppilas V. Pesola ja Koiton talossa opettaja V. Peltonen.”*

Laulu määriteltiin osaksi käytännöllistä opetusta. Ohjelmassa kirjoitetaan: ” *Opetusta annetaan seuraavissa aineissa: laulussa (säveltapailussa, äänenmuodostuksessa ja nuottiopin alkeissa); opettajat tohtori A. Launis ja rouva E. Renvald-Sepp; 2 kurssia ja 2 tuntia viikossa.”*

Kuorolaulun opetus alkaa

Kevään 1915 ohjelmassa lauluun on lisätty yksiääninen laulu ja kuorolaulu, joka oli rouva Elin Renvaldin vastuulla ja toisessa ryhmässä fil.lis Armas Launis opetti pääasiallisesti säveltapailua.

Näin kuorolaulu sai alkunsa opistossa. Vanhoja vuosikertomuksia tutkiessa käy ilmi, että kuorolaulu oli monipuolista ja toiminnasta kerrottiin tarkkaan. Toimintavuonna 1914 - 1915 Launiksen opastuksella ” *oppilaat ovat laulaneet Kansanopiston laulukirjasta suunnilleen kaikki laulut oppien nuotista tapailemalla laulujen sävelmät; sen lisäksi on tässä piirissä laulettu muutamia lauluja kaksiäänisesti käyttäen sitä menettelytapaa, että opettaja on toisen äänen kirjoittanut taululle”*.

Syyslukukaudella 1915 kuoro esiintyi ensimmäisen kerran opiston juhlatilaisuuksissa. Opetuksessa oli samanlaisia vaikeuksia kuin nykyisin. Vuosien 1915-1917 toimintakertomuksissa on seuraavia toteamuksia: ”*Opetusta vaikeutti poisjääminen tunneilta, jotka usein johtuivat välttämättömistä syistä. Ilmoittautuneista (95) jäi heti alussa pois 13 henkeä, joten jäljelle jäi 82 oppilasta.*” (Toimintavuosi 1915 - 16). ”*Opetusta vaikeutti myöhästyminen tunneilta, jota toivottavasti vastaisuudessa voi välttää, kun työaika on lyhentynyt.”* (Toimintavuosi 1916-17). Työaikalaki saatiin maahamme vuonna 1917.

Opiskelijoista tarkat tilastot

Alkuaikoina opiskelijat tilastoitiin vuosikertomuksissa ammatin mukaan. Tilastoja tehtiin ammateittain myös poissaoloista. Koko opistossa eniten poissaoloja oli räätäleillä ja ompelijoilla toimintavuonna 1916-17. Tämä on ymmärrettävää,

sillä valmisvaateteollisuutta ei ollut siihen aikaan nimeksikään. Laulupiirissä miehet olivat eniten pois ylityön takia, naiset sairauden takia. Seuraavaksi suurin poissaolon syy oli miehillä sairaus ja naisilla ylityö. Kummassakin ryhmässä kolmanneksi eniten oltiin pois ammattiyhdistyksen kokouksen takia. Vuosina 1916-26 vuosikertomusten taulukoiden otsakkeet ja ammatit kirjoitettiin sekä suomeksi että ranskaksi, vuosina 1927-1930 vain ranskaksi.

Uusia oppikirjoja ja menetelmiä otettiin käyttöön

Lauluun ja kuorolauluun alkoi tulla mukaan enemmän musiikkioppia. Toimintavuosina 1917-1919 laulun opetusta annettiin kolmella kurssilla. Oppi- ja laulukirjoina olivat Kansanopiston laulukirja, Kansanvalistuksen laulukirja (säveltapailu) ja Valistuksen laulukirja (musiikinteoria ja säveltapailu).

Kevätlukukaudella 1918 ei ilmestynyt ohjelmaa, sillä toimintaa oli vain puolentoista viikon ajan. Syyslukukaudella 1918 oli kolmannen kurssin johtajana lehtori V. Siukonen, tunnettu musiikkimies. Toimintakertomuksessa todetaan: ” *Huomiota kiinnitettiin paitsi laulujen sävelmälliseen ja rytmilliseen puoleen, myös sanojen lausuntaan, laulun sisällyksen oikeaan tulkitsemiseen,* äänenmuodostukseen *j.n.e. Säveltapailuharjoituksissa laulettiin helppoja sävelmiä eri sävellajeissa, aluksi yksinomaan kaavoja, mutta sitä mukaan kuin sävelsuhteet tulivat selvitellyiksi, siirryttiin nuoteista laulamiseen”.* Oppikirjoina käytettiin Valistuksen laulukirjaa sekä täydennyksenä Suomen partioväen laulukirjaa

Opetus monipuolista kuorolaulussa

Vuodet 1924-27 olivat aktiiviset kuorolaulun osalta. Laulupiiri jaettiin kahteen osaan oppilaiden lahjakkuuden ja suoritettujen opintojen mukaan, ”*jotta laulusta kehittyisi koko opiston toimintaa elähdyttävä tekijä.”*

Oppikirja oli V. Siukosen Musiikkioppi. ”*A-piiriin otettiin suoritetun tutkinnon jälkeen alkeisasteella olevat oppilaat ja B-piiriin ne, joilla luontaisten lahjojen perusteella katsottiin olevan edellytyksiä varsinaiseen kuorolauluun. A-piirin oppilaat lauloivat yksi- ja kaksiäänisiä lauluja päämääränä opiskelijan yhteislaulutaidon kohottaminen sekä ääni- ja sävelkorvan kehittäminen. B-piirissä harjoitettiin eräitä kuorolauluja, jotka esitettiin osin koko opiston yhteisissä suurissa juhlissa, osin eri ohjelmallisissa illanvietoissa. Kuoro esiintyi lukuvuoden kuluessa n. 20 kertaa. Äänirauda käyttö opetettiin ja opiskelijat saivat harjoitella kuoron johtamista. Muutamissa illanvietoissakin opiskelijat esiintyivät, pienehkön, piirin jäsenistä muodostetun kuoron johtajina”.*

Lähteet:
Työväenopiston ohjelmat vuosina 1914-1951
Työväenopiston vuosikirjat vuosina 1914-1930

Entiset Helsinkikuoron laulajat mukaan juhlakonsertin suurkuoroon

Syksyn 100-vuotisjuhlakonserttiin olisi tarkoitus muodostaa suurkuoro, jossa entiset ja nykyiset kuorolaiset laulaisivat yhdessä.

Entiset kuorolaiset voivat ottaa yhteyttä **31.5.2015 mennessä** kuoron yhdistyksen puheenjohtaja Marjut Turtiaiseen, puh.0505306151 ja sähköposti marjutturtiainen@gmail.com

Vanhat kuorolaiset, tervetuloa laulamaan!

Kertokaa tästä pyynnösta myös niille entisille kuorolaisille, jotka eivät lue tätä lehteä.

Kissa ja hiiri tietokoneella

Kun emäntä lähti navettaan;
ovet lapset jo tietokoneellaan
Leo-kissa vain penkillä loikoilee
ja lasten puheita kuuntelee.

Monet sanat siitä tuntuvat oudoilta,
harvoin kuultuja kissan korvilla.
Mitä mahtaa modeemi tarkoittaa,
mistä kytkennän ihminen esiin saa
ja mitä ovat näyttö, ruutu ja tulostin
ja mikä on merkitys kaapelin.

Kovalevy ja tiedosto hämmentää,
ja näppäimistö vieraaksi jaa.
Vaan sitten Leo-kissa valpastuu.
Ovat silmät sirrillä ,avoinna suu,
kun korviin eräs sana kantautuu.
Se sana on hiiri, kissalle tuttu
ja tästäpä alkaa juttujen juttu.

Lapsista pienin sanoo, että tuolla
on hiiri tietsikan etupuolla, - ja
sitten se lähtee toisten mukaan,
eikä hiirtä vartioimaan jää
enää kukaan

Nyt Leo-kissa tuntee kielellänsä
hiiren maun ja mielellänsä
hiiri jahtiin lähtee pöydän päälle
kuin pilkkimies keväisen järven jäälle.

Kun kissa pöydältä hiiren nappaa,
sen ainoa tarkoitus on tappaa,
mutta hiiri on kovaa kuin koivupuuta,
ja hampaita kivistää ilman muuta.

Leo naukuu ilmoille kivuissansa
ja hyökkää päin näyttöä vimmoissansa.
Ei kestä tietsikka järkyttämistä,
ja lattia peittyy säpälistä.

Nyt alkaa huuto ja: itku. lasten
ja kissan röykytys varta vasten.
Tulee äiti tuoden kantamusta.
Leo livahtaa ovesta avatusta.

Kun lapset itkevät itkemistään
eikä lohtua näytä tulevan mistään,
sanoo äiti poistaen surullisuude.
”Kyllä koneita riittää, te saatte uuden
ja Leolle anteeksianto suokaa.
Merkiksi siitä sille maitoa tuokaa

Arma Mattila

Taas lähestyn Taloa
kutsuvaa
se Helsinginkadulta
vilkuttaa
Valoa tiedon ja taidon
kutkuttavaa
Jääneet on jäljet
pintaan portaitten
niin pienten kuin
isoisten
Viipyvät katseet
kivessä patsaitten
kankaissa näyttelyiden
Henki Kauneuden
leijunut on lomassa
luentojen
Kahvion herkut
seurana jokaisen
tutuksi tullut on
näytelmä, runo…
-Käyn yhä Taloon
kuten ystävät, tutut
On muistoilla maustetut
yhdessä nautitut
Elämänmakuiset Jutut…

Tuulikki Halonen

Talven
kääntyessä kevääksi
sulavat lumet ja
sielunsolmut…..
Monihaaraiset lehtipuut
valmistautuvat uuteen
elämään
kasvattaen silmujaan
odottaen Aurinkoa
- Valon voittoa…..

Tuulikki Halonen

Kirkon kellot kaukaa kaikaa
Aisakello hiljaa raikaa.
Joulukirkkoon väki rientää
tunnelmaa on ja joulumieltä.
Joulu tulee joutuisasti
kynttilöitä sädehtien,
ihmismieli värehtien.

Lumi valkoinen ja hento
taivahalla tähden lento
Syntynyt on lapsi suuri,
enkelit sen julistaa.
Joulu, joulu rauhan saa.

Tämä itse kirjoitettu runo lausuttiin
toimikuntien pikkujoulussa 2014.

Runon kirjoitti ja lausui
Ritva Ruokovirta

Sadan vuoden jälkeen alkaa uusi sata

Teksti: Taina Saarinen, viereisen sivun kuva: Jonna Martikainen

Miten päästä eroon juhlan tunnusta, jota syksy toi mukanaan? Ehkei siitä tarvitsekaan päästää eroon, vaan antaa sen kantaa edelleen. Arki tuo kuitenkin mukanaan niin paljon uusia asioita, että juhla jää jonnekin sieluun sykkimään.

Tänä keväänä muualla maassa keskustellaan paljon vapaan sivistystyön lainsäädännön muutoksesta ja ylläpitäjien, lähinnä kuntien mahdollisuuksista ja halusta rahoittaa kansalaisopistojaan. Helsingissä asia ei herätä kovin kiihkeää keskustelua, koska kaupunki näkee opiston toiminnan tukemisen tärkeänä, vaikka valtion rahoitus väheneekin. Kaupunki linjasi syksyllä, että suurten kasvukeskusten opistojen mahdollisuudet vastata kasvavaan palvelutarpeeseen tulee turvata. Helsinkiläisten määrä kasvaa edelleen, mikä lisää suoraan tarvetta opiston kasvuun, mitä korostaa myös väestörakenteen monipuolistuminen ja erilaistuminen.

Mitä lähivuodet tuovat opistoon?
Opiston johtokunta hyväksyi joulukuussa opetussuunnitelman yleisen osan, joka linjaa opiston työtä. Opetussuunnitelmaa on tehty apulaisrehtori Eero Julkusen ja koulutuspäälliköiden Päivi Hytösen, Merja Jattu-Wahlströmin ja Jonna Martikaisen johdolla. Työhön osallistui koko päätoiminen henkilökunta, ennen kaikkea opettajat. Johtokunta linjasi osaltaan opetussuunnitelmaa ja myös tuntiopettajat saivat kertoa ajatuksiaan.

Seuraavat kehityssuunnat ovat opiston toiminnalle tärkeitä:

Yleissivistyksen tarve. Yleissivistys ja sen ylläpitäminen luo kyvyn ymmärtää ja toimia monimutkaistuvassa yhteiskunnassa. Henkinen ja fyysinen hyvinvointi. Työväenopiston koko toiminta luo henkistä hyvinvointia ja jaksamista. Yhteiskunnassa on uudenlaisia kansanterveydellisiä ongelmia, joiden ratkaisemisessa työväenopistolla on oma roolinsa. Erityisesti väestön ikääntyminen on hyvinvoinnin haaste.

Työttömyys ja syrjäytyminen. Harrastukset ja opinnot ylläpitävät vaikeassa elämäntilanteessa olevien elämäniloa ja ehkäisevät syrjäytymistä.

Tietotekniikan ja viestinnän taidot tulevat yhä keskeisemmiksi välineiksi elämän eri alueilla ja myös oppimiselle tulee jatkuvasti uusia muotoja. Työväenopisto on tässä kehityksessä mukana.

Yksinäisyys. Yksinäisyys haittaa monien elämälaatua. Työväenopisto tarjoaa vastapainoksi yhteisöllisiä kokemuksia. Opisto on kaupunkikulttuurissa sosiaalinen puisto. Itseilmaisu ja sosiaaliset taidot. Yhteiskunnassa korostuu yhä enemmän itseilmaisu ja sosiaaliset taidot. Näiden taitojen harjoittamiseen työväenopisto tarjoaa mahdollisuuden.

Osallisuus ja demokratia. Kansalaisyhteiskunnassa on tärkeää kehittää vaikuttamisen ja osallisuuden eri muotoja.

Tasa-arvoisuus. Eriarvoisuus on yhteiskunnassa lisääntynyt. Työväenopiston toiminta voi osaltaan ehkäistä epätasa-arvoistumisen kehitystä. Myös sukupuolten välinen tasa-arvoisuus ja yhdenvertaisuus otetaan toiminnassa huomioon.

Monimuotoisuus. Yhteiskunta on yhä monimuotoisempi ja kuntalaisilla on monenlaisia etnisiä ja muita taustoja. Työväenopiston toiminta tarjoaa foorumin erilaisten ihmisten kohtaamiselle sekä ihmisten yhteiskuntataitojen kehittymiselle ja kulttuurin rikastumiselle.

Opetussuunnitelma on opetushenkilöstön ja muunkin henkilöstön pedagogisen identiteetin ja itseymmärryksen tuki sekä toimintaa kehittävän dialogin mahdollistaja. Suunnitelma auttaa eri tahoja saamaan kokonaiskuvan opiston toiminnasta. Opiskelija tulee opistoon vapaaehtoisesti, hän laatii omat tavoitteensa, valitsee oppimisryhmänsä, hallitsee oppimisensa sisältöä ja oppimispro-

sessia ja on vuorovaikutuksessa toisten kanssa oppimisprosessinsa aikana.

On pelätty, että opetussuunnitelma rajoittaa suunnittelijoiden työtä tai kahlitsee luovuutta. Tätä ei tietenkään tavoitella. Opetussuunnitelmatyöllä halutaan nostaa opetuksen suunnittelun periaatteet läpinäkyviksi ja muun muassa saada aikaan keskustelua kurssitarjonnan suunnittelun ja eri aineiden tuntimäärien kriteereistä. Miksi kuvataidetta on tarjolla kaksi kertaa niin paljon kuin musiikkia? Miksei opistossa opeteta kansantaloutta tai jotakin muuta todella tärkeää yhteiskunnallista teemaa? Keiden kanssa teemme nyt yhteistyötä ja miksi? Keitä muita meillä olisi hyvä olla kumppaneina? Miten voisimme lisätä kuntalaisten kanssa tehtävää yhteistyötä opetuksen suunnittelussa ja saada ylipäätään enemmän tietoa koulutus- tai pikemminkin oppimistarpeista? Millaiset opetuksen muodot ovat tarpeen?

Opiston koulutuspoliittinen rooli on edelleen iso. Opisto tarjoaa edullisia oppimismahdollisuuksia laajasta kurssivalikoimasta. Erilaisista lähtökohdista tulevat kurssilaiset tutustuvat toisiinsa, mikä rakentaa monimuotoista yhteiskuntaa ja meitä kaikkia myös ihmisinä.

Yhtenä tavoitteena opistolla on kaupungin sisäisen eriarvoistumiskehityksen pysäyttämiseen liittyvät toimenpiteet, jota pyritään estämään järjestämällä heikommin voivilla alueilla aiempaa enemmän kursseja.

Vuosi 2016 tuo opistolle Maunulan uudisrakennuksen ja uudenlaista yhteistyötä kirjaston ja nuorisotoimen kanssa.

Vuonna 2017 vietetään Suomen satavuotissynttäreitä, niissä opisto ja sitä kautta opistolaiset olemme vahvasti mukana. Olemmehan menestyksellisesti nyt harjoitelleet juhlimista. Juhlat kuuluvat sivistykseen.

Halki maailman katon: Kiina-Tiibet-Nepal-Intia

Osa 3, matka jatkuu: Shigatse, Sakya, Shegar, Lao Tingri, Mount Everest, Nepal ja Intia

Teksti ja kuvat: Johanna Salo-Schorn

Päivä 11, Shigatse-Sakya

Aloitin aamun Shigatsessa Tashiluompon luostarissa. Luostarissa on maailman korkein pronssinen buddha-patsas, jota monet pyhiinvaeltajat kävivät kiillottamassa tai toivat omia patsaitaan siunattaviksi. Patsaan vieressä oli kyniä ja paperia, jotta esimerkiksi opiskelijat voivat anoa hyvin menevää koetta. Tällä reissulla näin myös ensimmäiset varsin maanisesti kiertävät pyhiinvaeltajat. Ei buddhalaisuudessa kyllä helpolla pääse…

Klo 21.35

Olen siirtyneet Sakyaan, eikä tämä nyt ihan niin paha ole kuin varoiteltiin. Tapasin Shigatsessa kanadalaisen naisen, jonka mukaan Sakya on ”not nice, not clean” ja etappitauolla ajan kulumista odotellessa hollantilaisen, 30 kertaa Tiibetissä käyneen matkanjohtajan, joka sanoi Sakyan olevan ”well… it’s interesting… You have to see it yourself. But it’s not that nice.”

Hotellin edessä valtava tietyömaa. Näyttää, että koko kaupunkia ollaan kääntämässä ylösalaisin, ja pölyä on joka paikassa. Rakennustelineet menivät mukavasti ikkunani editse, jossa työmiehet ramppasivat, mutta toisaalta vilkaisu verhoihin osoitti, että niitä ei kovinkaan kannata liikutella.

Täällä ei ole lämmitystä, joten mainitsisinko taas kerran kuinka iloinen olen makuupussistani? Sängyssä on lämmitin, jonka päälle napsauttamista harkitsin pari kertaa, koska pistokkeesta menee palojäljet pitkin seinää. Hyvin tämä kuitenkin ainakin toistaiseksi pelittää… Pitänee kuitenkin nukkua valot päällä jos tulee äkkilähtö tulipalon vuoksi.

On tämä Tiibet hauska maa, ikinä ei tiedä mitä vastaan tulee. Lämmintä vettä tuli nyt illalla kolme tuntia, mikä oli iloinen yllätys. Tämä on myös ensimmäinen Tiibetinpuolen hotelleista, jossa on tarpeeksi kirkas valo, jotta näkee toimia. Lamppuja siis kyllä on riittänyt esimerkiksi lattianrajassa, ikkunaverhojen yläpuolella, eteisessä ja vessassa, mutta kaikista aiemmista huoneista on puuttunut kirkas keskivalo.

Sakya on yksi kolmesta tiibetinbuddhalaisuuden ”punahattujen” koulukunnista ja vierailin kahdessa luostarissa, jotka olivat tämän reissun viimeiset luostarivierailut. Sakyan luostari on perustettu 1000-luvulla. Monet luostarin rakennuksista tuhottiin kulttuurivallankumouksen yhteydessä. Toinen vierailemistani luostareista oli ihastuttava nunnaluostari. Luostari sijaitsi korkealla kaupungin yllä ja

kipuaminen vuorenrinnetta ohuessa ilmassa oli todella viedä hengen, mutta luostarin lämminhenkisiin nunniin tutustuminen oli sen arvoista.

Päivä 12 Klo 21.27

Terveisiä Shegarista. Ensivaikutelma kaupungista oli karmea, sitten hieman parempi, ja nyt taas karmea.

Pääasiallinen missioni Shegarissa oli lähteä tutkimaan kauppoja veden toivossa, koska Sakyasta pullovedet olivat loppuneet. Kaupungin pääkadun käveli kymmenessä minuutissa, ja ainoa mikä kaupungista jäi mieleen oli pöly. Kulkukoiria näkyi paljon, samoin muutamia lehmiä. Keskellä kylän raittia oli paikallinen kaatopaikka, josta koirat kaivelivat syötävää ja mm. lehmä söi muovipussia.

Löysin onneksi vettä ja ostin myös fossiilin, mikä vaikuttaa olevan tämän tuppukylän ”se juttu”. Olisin ostanut myös mandala-korun, mutta ilmeisesti sen sijainti vitriinissä Maon kuvan kanssa oli syynä siihen, että koru ei ollut myynnissä. Kaupassa työskenteli kenties parasta koko tähänastisen matkan aikana englantia puhuva tyttö - hupaisa löytö tällaisesta konkreettisesti keskellä ei mitään olevasta paikasta. Itse kauppa oli myös mielenkiintoinen; fossiileja tutkiessani törmäsin viereisellä hyllyllä olevaan kuivatettuun vuohenpäähän; lajitovereita löytyi lisääkin ylemmiltä hyllyiltä. Jälleen hämmentävää. Puoliksi ruokakauppa ja hämärästä nurkasta löytyy shamanistisia aarteita.

Hotelliin päästyäni ensivaikutelma oli loistava. Huoneet sijaitsevat hieman kolhoosin näköisissä rivitaloissa, joissa on oma piha. Sisällä kompleksissa on kaksi huonetta vastakkain ja väliin jää suuri oleskelutila, jossa on mm. biljardipöytä (n.70-luvulta) sekä oma alttaritaulu sisältäen kolme buddha-patsasta. Näille kavereille on uhrattu ohraa ja rahaa, kuten tapoihin kuuluu (sekä yksi nougat-karkki).

Lämmintä vettä tuli viemärin aikansa kaottua kurkkuaan, ja lopputulos näytti lähinnä ulkona juoksevalta avoviemäriltä. Lisää ongelmia ilmeni tehdessäni menoa nukkumaan, ja juuri niitä ällöttävimpiä… Ensimmäiseksi nukkumapaikakseni valitsemani sänky oli varustettu hämähäkillä, joten levitin makuupussin suosiolla toiselle. Olin jo aikaisemmin ihmetellyt paria ötökkää, jotka tapoin pöydälle jättämäni Tiibet-oppaan päälle, samoin kuin suihkussa vedenlaskemisen jälkeen ryömiviä samannäköisiä, pieniä, mustia ja hyppiviä. Joo, niitä samoja löytyi myös sängystä, ja loppuyö menikin valvoessa ja ötköitä tappaessa.

Peseytymään ei pystynyt avoviemäriveden vuoksi, nukkumaan ei pystynyt, tavarat oli kasattava niin, etteivät ötökät päässeet valloittamaan niitä… Ehkä yksi rattoisimmista ikinä viettämistäni öistä!

Päivä 13, Shegar - Mt.Everest-Lao Tingri

Ällöttävä herätys ällöttävän yön jälkeen, ja lähtö ajamaan heti mitäänsanomattoman aamupalan jälkeen. Hylkäsin tässä vaiheessa matkaa osan vaatteistani, koska niihin tarttunut munkkiluostareiden haju oli varsin tyrmäävä. Lisäksi pelkäsin, että ne olivat altistuneet ötökkähyökkäykselle enkä halunnut ottaa riskiä niiden leviämisestä matkalaukkuun. Shegarista ei mitään hyvää sanottavaa.

Ajo jatkui Lao Tingriin, ”vanhaan Tingriin”, josta puolestaan suunnattiin kohti Mount Everestiä ja sen base campia. Mount Everest eli paikallisella ”Mt. Qomolangma” sijaitsee Tiibetin ja Nepalin välissä ja on 8 850 metrillään maailman korkein vuori. Everestin huipulle kiivettiin ensimmäisenä vuonna 1953 ja joka vuosi huipun valloituksen yrittäjiä on satoja. Osa onnistuu, osa jää vuorelle. Pit stopien aikana sain näppärästi kirjoitettua Lhasan Potalasta ostamani kortit, jotka oli tarkoitus lähettää Base Campin postitoimistosta. 3,5 tunnin ajon perunapellolla ja 1,5 tunnin pahoinvoinnin jälkeen pääsimme alaosuudelle, jonne jeepit oli jätettävä ja josta jatkettiin ylemmäs mielenkiintoisen näköisellä bussilla.

Base Camp on yli 5 000 metrin korkeudella ja toiseksi korkein paikka, missä vierailin. Eilisen ajon aikana ylitetty sola löi base campin vielä 48 metrillä. Kiipesin Campin näköalapaikalle ja tiukkojen kuvausohjeiden saattelemana kuvasin muutamat turistikuvat sallittuun kuvaussuuntaan. Toisella puolella oli sotilastukikohta.

Postitoimistosta olivat postimerkit loppu, mutta sain kortteihin sentään paikallisen leiman (kiinaksi, joten kukaan ei edes tiedä minkä vaivan olen korttien eteen jälleen nähnyt). Tingri vaikuttaa siltä, että postitoimistoa voi olla turha etsiä eli korttien postittaminen jää huomiselle ja Nepalin puolelle. Seudun ainoa lounaspaikka oli noin vartin ajomatkan päässä Mt. Everestistä ja lautaselle päätyi sinänsä ihan maistuva nuudelisatsi. Paikan ilma oli sekoitus suitsuketta, jakinlantalämmikettä ja sytykepahvin savua, ja paha olo yltyi sen verran että oli pakko lähteä ulos hengittelemään. Lounaan jälkeen ajettiin perunapeltoa takaisin kolme ja puoli tuntia Tingriin, ohittaen parit kylät sekä jakki- ja lammaslaumat.

Oli jo tiedossa, että Tingrin majoitus olisi koko matkan vaatimattomin. No, valot toimivat diskovalomaisesti, joten varasin taskulampun jo ovenpieleen. Sängyt näyttävät jälleen pelottavasti ötökkäisiltä, mutta mitään elävää en vielä (hämärästä valaistuksesta johtuen?) löytänyt. Kahden pölyisen ja suihkuttoman päivän jälkeen oli pakko päästä suihkuun. Lämmin vesi toimii aurinkopaneelien voimalla, joten tänään sitä ei ollut tarjolla… Huomenna on edessä vielä viisitonnisen solan ylitys, jonka jälkeen laskeudutaan Nepaliin. Lämmintä odotettavissa!

Päivä 14, kuolemanpelkoa ja saapuminen paratiisiin

Klo 4:06

Huomenta paratiisista!
Koko Last Resort nukkuu, lukuun ottamatta minua, yövartijaa ja viidakon ääniä. Huisia. Äsken huuteli joku lintu, mutta huomasi varmaan olevansa liian aikaisessa ja jätti areenan apinan kuuloiselle eliölle. Sirkat sirittävät hirvittävällä volyymilla ja koski pauhaa. Jotain ei-tunnistettavaa rapinaa kuuluu jatkuvasti teltan ulkopuolelta ja kasvien lomasta, mutta ainakaan toistaiseksi telttaan ei ollut eksynyt hämähäkkejä kummallisempia ötöjä. Yöllä satoi, mutta ilma on silti miellyttävän pehmeä hengittää, ei lainkaan tukala. Tuntuu omituiselta, kun ilmassa on happea ja esimerkiksi portaita pystyy nousemaan hengästymättä.

Lähdimme eilen aamulla hyvin aikaisin ajamaan Lao Tingristä kohti Tiibetin ja Nepalin välistä rajaasemaa Kodarissa. Auringonnousun aikaan pysähdyimme näköalapaikalle, josta oli hienot näkymät Himalajalle. Pieni haikeus alkoi jo tuntua Tiibetin jättämisestä taakse. Vaikka suuri osa maasta oli visiteerattu ja olosuhteet loppuvaiheessa olivat varsin rankat, jeeppielämään alkoi jo tottua ja toinen viikko olisi varmaan mennyt suhteellisen kivuttomasti.

Päivän ohjelmassa oli siis laskeutuminen noin 3 000 metriä Tiibetin ylängöltä alaspäin. Matkalla oli muutamia passintarkastuspisteitä. Oppaamme Bhema nauroi että aurinkoisen sään takia virkailijat vaikuttivat olevan hyvällä tuulella, koska heille riitti nimien tarkistus ryhmälistasta eikä passien syynääminen yksitellen, kuten muissa pisteissä on ollut. Fiilis oli jo aiemmin ollut hieman hermostunut, sillä tämän matkapäivän epäilin olevan itselleni henkisesti rankin ja niinhän se olikin.

Tiet olivat vielä asfaltoidut ja suhteellisen leveät, kaiteitakin näkyi, kunnes päästiin siksak-tyyliin pitkin vuorenrinnettä rakennettuun rajakylään. Rekkaliikenne lisääntyi koko ajan, ja jännittävän näköisiä tilanteita näkyi jo tässä vaiheessa. Mitä lähemmäs rajanylityspaikkaa tulimme, sitä tiiviimmiksi jonot ja mielenkiintoiset parkkiratkaisut tulivat. Joistain kohdista ei päässyt ohi, ja kapeilla vuoristoteillä peruuteltiin kuka mihinkin. Välillä jäätiin jumiin odottelemaan puoleksi tunniksi liikenteen vapautumista. Ilmeisesti rekkakuskit saattavat viettää pitkiäkin aikoja tällä vuoristotiellä, niin tottuneesti he hengailivat ajotien reunassa, keskellä, missä milloinkin.

Vuoristotiet pahenivat entisestään. Hiekkapohjaisissa teissä oli suuria kuoppia jotka heittivät autoa kohti tien kaiteetonta ulkoreunaa ja satojen metrien suoraa pudotusta alaspäin. Osa teistä oli täysin romahtaneita sadekauden jäljiltä. Olin täysin vakuuttunut, että tästä en selviä hengissä ja olin jo näpyttelemässä kännykkää soittaakseni jäähyväispuhelun Suomeen.

Raja-asemalle päästyämme kävimme normi passintarkastustoimet sekä laukkujen pengonnan. Kiinan viranomaisten vihollinen nro 1 ovat Lonely Planetin matkaoppaat. Se oli jo ennakkoon tiedossa, että Tibet-kirjalle saan heittää hyvästit. Bhema onneksi adoptoi kirjani ja lupasi laittaa sen kiertoon.

Seurasimme Bhote Kosi -jokea kohti majapaikkaamme, jonne päästäkseen on ylitettävä Nepalin pisin ja korkein riippusilta. Silta on maailman 9. korkein benji-hyppypaikka ja pituutta sillä on toistasataa metriä. Kauhuntunne oli siis valtava, mutta vaihtoehtoja ei ollut. Pienen ahdistuskohtauksen jälkeen sillan yli oli päästy ja palkintona oli todellinen paratiisi. Jättimäiset perhoset lentelivät ympärillä, kasvillisuus oli rehevää ja majoitus järjestetty safaritelttoihin keskelle viidakkoa. Täydellinen vastakohta karulle Tiibetille.

Tiibetin maaseudun plussat:
-aitoja ihmistä ja perinteistä kulttuuria, joka ei ole ehtinyt vielä ottaa vaikutteita ulkomaailmasta

Tiibetin maaseudun miinukset:
-karua, pölyistä

Päivä 15, Kathmandu

Niin mukavaa kuin viidakkoparatiisiin olisikin ollut jäädä (ja jättää riippusilta ylittämättä takaisin tulosuuntaan), The Last Resort ja

perhoset jätettiin taakse ja jatkettiin ajomatkaa Kathmanduun nelisen tuntia. Olin jo tarjoutunut hyppäämään ulos bussista ja kävelemään sortuneiden tienpätkien ohi, mutta onneksi tien kunto parani koko ajan.

Kathmandussa majoituin Thamelin alueelle miljoonan muun turistin, basaareiden, lian, rotanraatojen, kulkukoirien, lehmien, kaoottisen liikenteen ja loputtoman melun keskelle. Illalla kävin syömässä perinteistä nepalilaista kuuden ruokalajin edestä Dwarika's -ravintolassa. Niin hyvää ja erittäin mausteista verrattuna Tiibetin kasvis-riisi -ruokakuuriin! Basaareista ja kojuista olisi ostanut vaikka mitä puoli-ilmaista kotiinviemistä, mutta takaraivossa muistutteli edessä oleva lento Intian puolelle ja se, että matkatavaroita pitäisi karsia painorajoitusten vuoksi.

Päivä 16, reissu loppuu

Nepalissa hindulaisuus ja buddhalaisuus ovat sekoittuneet toisiaan täydentäviksi elementeiksi ihmisten arjessa. Lähes joka kadunkulmasta löytyy temppeleitä. Liikenteen kulussa ei tuntunut olevan mitään järkeä, ja Tiibetin jälkeen värien ja ihmisten määrä tuntui kaoottiselta. Viimeinen varsinainen reissupäivä lähti käyntiin Kathmandun Kuninkaallisella aukiolla ja Kumarin temppelillä. Kumari on eräänlainen elävä jumalhahmo pikkutytön ruumiissa. Kumariksi valitaan 7-8 -vuotias tyttö joka palvelee kumarina kuukautistensa alkamiseen saakka. Kumarin osa on arvostettu, mutta varsin yksinäinen.

Viimeinen kohteeni Nepalissa ennen Intiaan siirtymistä oli Shivalle pyhitetty Pashupatinahin temppelialue. Temppeli on hindujen pyhiinvaelluskohde eikä sinne ole pääsyä muunuskoisilta. Temppelialueella oli runsaasti perhekuntia kerääntyneinä pappien ympärille, jotka suorittivat riittejä menneiden sukupolvien kunnioittamiseksi. Pyhiä miehiä eli sadhuja oli jo aiemmin näkynyt Kathmandussa, mutta temppelin alueella heillä on oikeus asua ilmaiseksi.

Jo kaukaa ennen alueelle saapumista näkyy savupatsas, joka nousee hindulaisen tavan mukaan poltetuista ruumiista. Alueen läpi virtaavaan Bagmati-jokeen sirotellaan krematoitujen hindujen tuhkat, samoin kuin esimerkiksi lehden päällä kelluvat ruokauhrit (joita apinat tykkäävät napsia parempiin suihin alavirralla). Joki yhtyy myöhemmin Gangesiin.

Temppelin alueella olisi viihtynyt pidempäänkin, mutta tukkeutunut liikenne vihjasi siihen, että lennolle Intian puolelle alkoi tulla kiire. Ruuhkan jälkeen edessä oli vielä jonotus check-inniin, jonotus rahanvaihtoon, jonotus passintarkastukseen, jonotus turvatarkastukseen, jonotusta ja turvatarkastuksia kahvilassa (!) sekä ennen koneeseen pääsyä. Lento Delhiin oli onneksi nopea ja tasainen.

Nepalin plussat:
-ruoka
-värit
-Pashputinahin temppelialue
Nepalin miinukset:
-kaoottisuus

Delhissä majoituin vaatimattomasti viiden tähden hotelliin, jonka illallisbuffa oli paras ikinä missään syömäni. Valitettavasti Intia oli tällä matkalla pelkkä välikulkumaa ennen seuraavan päivän lentoa takaisin koti-Suomeen. Vahinko tulee onneksi korjattua loppuvuodesta, jolloin seikkailut jatkuvat Intian maaperällä. Tällöin matkaan mm. Delhiin, Jaipuriin ja Agraan sekä pääsen osallistumaan tiikerisafarille!

Työväenopiston 100-vuotis-juhlavuoden viettoa

Syyskuussa järjestettiin työväenopistojen kutsuvieraille yhteinen juhla syyskuussa 2014.

Juhlapuheen piti tasavallan presidentti Sauli Niinistö.

Kaupunginjohtaja Pajunen, rehtori Taina Saarinen, tasavallan presidentti Sauli Niinistö, Arbiksen rehtori Gunborg Gayer, apulaiskaupunginjohtaja Ritva Viljanen ja työväenopiston johtokunnan pj. Annukka Michelsson.

Juhlan ansiokkaat juontajat, ruotsinkielisen työväenopiston Kristian Thusius ja suomenkielisen työväenopiston Iiro Kajas.

Juhlan kunniaksi vieraita vastaanottamassa airueviisikko.

Yhteisessä kuvassa rehtori Taina saarinen, presidentti Tarja Halonen, opistolaisyhdistyksen puheenjohtaja Ritva Nuutinen, opiston johtokunnan puheenjohtaja Annukka Michelsson ja apulaiskaupunginjohtaja Ritva Viljanen.

Avoin kansalaisjuhla järjestettiin opistotalolla. Juhlapuheen piti presidentti Tarja Halonen Juhlaesitelmän esitti historiantutkija Samu Nyström, juhlakirjan Oodi sivistykselle kirjoittaja. Tilaisuudessa luovutettiin uudelleen opistolle aiemmin lahjoitettu ja nyt konservoitu lippu. Juhlassa esiintyi opiston opiskeluryhmiä ja tilaisuuden jälkeen tarjottiin juhlakahvit.

Juhlapuhuja presidentti Tarja Halonen.

Viereiset kuvat: Lipun luovutus: yhdistyksen puheenjohtaja luovutti lipun opiston rehtorille. Lippu nostettiin salkoon yleisön nähtäväksi.

Oppiskahviossa tarjottiin kutsuvieraille juhlakahvit, kuvassa presidentti Tarja Halonen ja yhdistyksen puheenjohtaja Ritva Nuutinen.

Kansalaisjuhlan yleisöä.

Opetusneuvos Aino Rytkönen avustajanaan Marjatta Hirvijärvi-Saari.

Alueellisia ilmoituksia

Muistoja pohjoisesta -teemapäivä muistoista ja mikrohistoriasta

la 28.3.2015 klo 10.00 - 15 Oulunkylätalo:

Muistoja pohjoisesta -teemapäivä juhlistaa Helsingin työväenopiston100-vuotista toimintaa ja 50-vuotista alueellista toimintaa erityisesti pohjoisessa Helsingissä. Helsingin työväenopistoon perustettiin v. 1965 osastot pohjoiseen, itään ja Meilahteen. 50 vuoden toiminnasta on laadittu Muistoja pohjoisesta -kirja, johon on koottu muistoja: kirjoituksia ja haastatteluja pohjoisen alueen opiskelijoilta, toimikuntalaisilta, opettajilta, henkilökunnalta ja yhteistyökumppaneilta.

Muistoja pohjoisesta –teemapäivä

10 - 10.45 Avoimet kirjoittajatreffit muistoista

11 - 12.30 Muistoja pohjoisesta -kirjan julkistaminen
Runoja muistoista, ohjaus Iiro Kajas
Opiston tervehdys, rehtori Taina Saarinen
Kirjan esittely, FM Päivi Hytönen, aluerehtori emerita Kaarina Vattula, opiskelija Annikki Piilonen

Kahvia, virvokkeita

13 - 13.45 Televisio arjen avartajana 1960-luvulla -luento, dosentti Jukka Kortti

14 - 15 Tapio Rautavaaran sävelmiä, Haavekuva-orkesteri Muistoja Tapio Rautavaarasta muusikkona ja esiintyjänä, orkesterinjohtaja Erkki Friman

Perinteinen opiston yksinlaulajien ja pianistien konsertti

perjantaina 17.4.2015 klo 19.00

Opistotalon juhlasalissa, Helsinginkatu 26.

Ohjelmassa mm. ranskalaista ja yksinlaulu- ja pianomusiikkia.

Laulajien ja pianistien kamarimusiikkikurssin soittajaiset

Tiistaina 21.4.2015 klo 17

Opistotalo, Viipurisali, Helsinginkatu 26.
Ohjelmassa mm. ranskalaista ja suomalaista yksinlaulu- ja pianomusiikkia.

Keväisiä säveliä Malmilla

Keskiviikko 22.4.2015 klo 18

Malmitalo, isoluokka
Alamalmintori 1B

Musiikinopiskelijat esiintyvät.

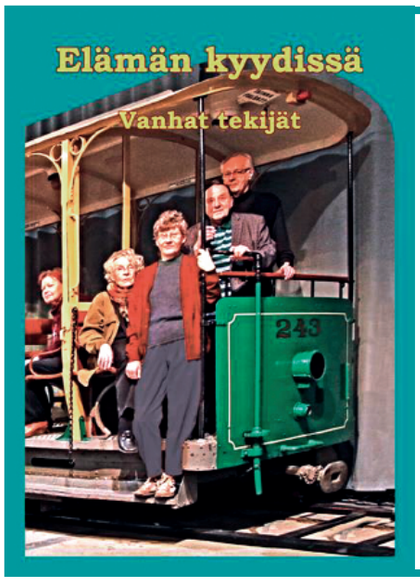

Vanhat tekijät: Elämän kyydissä – ISBN 978-952-5688-77-1

Vanhojen tekijöiden kolmannessa antologiassa, Elämän kyydissä, annetaan kohtalon kuljettaa, piipahdetaan lapsuudessa, törmätään sattumuksiin tai kuunnellaan lemmen lurinoita.

Siirrytään sujuvasti vakavasta pohdinnasta hersyvään nauruun.

Hyppää kyytiin!

Kustantajan vähittäismyyntihinta 19,80 € (sis. postikulut).

Tilaa suoraan kustantajalta Suosittele ystävällesi

(Yllä olevat linkit käynnistävät koneesi oletussähköpostiohjelman. Mikäli käytät esim. webmail-sähköpostiohjemia, viesti ei välttämättä lähde. Jos et muutaman päivän kuluessa saa kuittausta tilauksestasi, voit tilata kirjan lähettämällä tilauksen osoitteeseen myynti@neirol.fi)

Jussi Heinonen, Pekka Jousmaa, Susanna Koskinen, Klaus Lähteenmäki, Tuula Rancken, Tuula Saarikarhu, Sirkka-Liisa Sandelin-Nertamo, Raila Vepsäläinen ja Pauli Virvonen

KYLILLÄ KUULUU

KULTTUURIPÄIVÄ OULUNKYLÄSSÄ

LA 25.4. KLO 11 – 17

OULUNKYLÄTALOSSA,

Kylänvanhimmantie 25

klo 11 – 12.30 Maunulatalon esittelyä

- Maunulatalo ja asukasdemokratia, Emilia Palonen, Maunulan demokratiahankkeen aktiivi
- Helsingin kaupunki ja Maunulatalo, Yrjö Hakanen, Helsingin kaupunginvaltuutettu
- Helsingin työväenopisto ja Maunulatalo - Taina Saarinen, työväenopiston rehtori

klo 12.30-13.00 kahvitauko

klo 13.00-14.30 kevätkonsertti - Työväenopiston opiskelijat

klo 14.30-15.00 kahvitauko

klo 15 -17 Oulunkylän kulttuuria

- ***MINÄ SE NIITTY***, Liisa Marjatta Järvinen esittelee uutta runokirjaansa
- ***Oulunkylän kotikaupunkipolun*** esittelyä, Pauli Saloranta
- ***Tapio Rautavaaran*** lauluja, Leo Silolahti esittää

Kevätnäyttely - Työväenopiston opiskelijat

Tervetuloa. Vapaa pääsy.

Järj. Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys yhteistyössä työväenopiston kanssa.

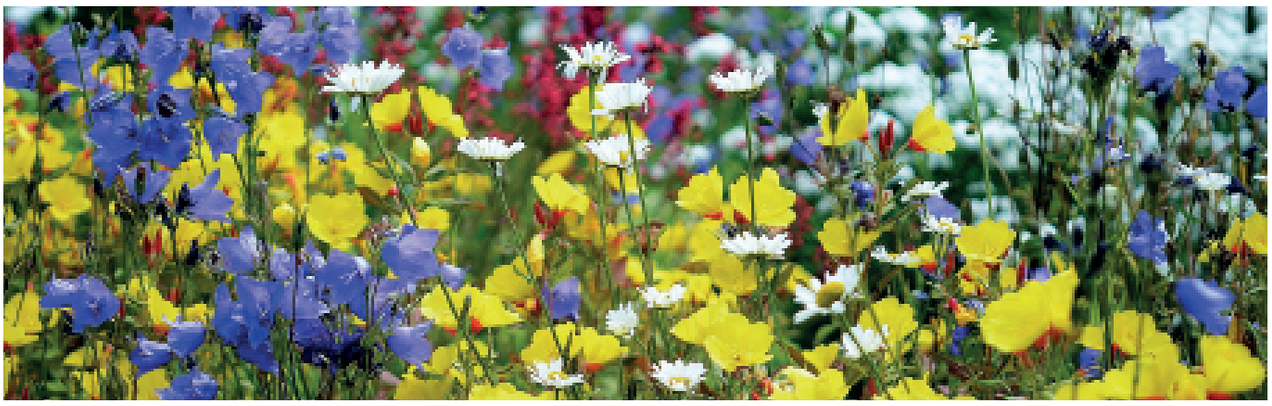

Palsta-alue Uutelassa

Teksti: Teemu Björkbacka, Kuvat tällä sivulla: Teemu Brökbacka (alla) sekä kuvituskuvaa
Ilmoituksen kuva viereisellä sivulla: Johanna Salo-Schorn

Vuosaaren Uutelassa Itä-Helsingissä on Opistolaisyhdistyksen vuokraama viljelyspalsta-alue. Viime vuonna sopimusta jatkettiin vuoteen 2018.

Alue sijaitsee vuosina 1952-53 perustetun Uutelan ulkoilualueen sekä Särkkäniemen luonnonsuojelualueen välittömässä läheisyydessä. Ympäröivä luonto on siis jo sinällään monipuolista. Ulkoilualueen kahdeksikon muotoisen, yhteensä 4 km pitkän luontopolun opasteet kertovat hyvin aluetta ympäröivästä luonnosta. Lähistöllä on myös esimerkiksi Skatan tila sekä Skatanniemen ensimmäisen maailmansodan aikaiset linnoitusjärjestelmät.

Palstaviljelyn lisäksi alueen välittömässä läheisyydessä voi harrastaa esimerkiksi kalastusta, joskin osalla rannoista on kalastus kielletty. Onkin selkeästi havaittavissa, että aluetta ympäröiville rannoille tulevat ensimmäisinä keväällä heti jäiden lähdettyä siian kalastajat. Jäätilanteen salliessa jo ennen näitä on jäällä ihmisiä ulkoilemassa ja pilkkimässä.

Palsta-alueen käytännön hallinnoinnista sekä talkoiden ja muiden viljelijöiden tapaamisten järjestämisestä vastaa palstatoimikunta. Lisäksi palstatoimikunnan jäsenet esimerkiksi julkaisivat viime vuonna omat kotisivut, joilla on tietoa palstaviljelystä, ajankohtaisista tapahtumista sekä esimerkiksi palsta-alueen säännöt.

Palstatoimikuntaan otetaan uusia jäseniä tarpeen mukaan ja mahdolliset uudet jäsenet valitaan viljelijöiden joukosta.

Palstakausi alkaa kevätkokoontumisella, joka on tänä vuonna 14.4. Vuosaaressa palvelukeskus Albatrossin seurakuntatalolla. Kokoontumisessa järjestetään tietoiskuja palstaviljelyyn liittyen sekä tiedotetaan palsta-alueeseen liittyvästä muusta toiminnasta.

Kevätkokoontuminen on sekä vanhoille että uusille viljelijöille hyvä mahdollisuus tavata muita viljelijöitä sekä saada tietoa palsta-alueeseen sekä itse viljelyyn liittyen.

Palsta-alueen toiminta jakunnossapito perustuu talkoovoimin tehtävään työhön, vaikka rakenusvirasto hoitaakin ympäröiviä alueita. Talkoopäivät ilmoitetaan kevätkokoontumisessa, viljelijöiden kevätkirjeessä sekä palsta-alueen ilmoitustauluilla ja kotisivuilla sekä facebookissa.

Toimikuntalaiset sekä alueen muut aktiiviset henkilöt järjestävät myös pienempiä, tilanteen mukaisella porukalla pidettäviä talkoita.

Mikäli palstaviljely kiinnostaa, ota yhteyttä palstatoimikunnan rekisterinpitäjään ja hae itsellesi palstaa.

Palstaviljelijöiden kotisivut löytyvät osoitteesta:
www.palstarikko.com.
Olemme myös facebookissa, katso Uutelan palstat.

Palstaviljelijöiden kevättapaaminen

Ti 14.4.2015
alkaen klo 17.00
Palstamaksujen keräys klo 16-17

Albatrossin seurakuntatila
Kahvikatu 3 2.krs
Vuosaari, Hki 00980
Columbuksen kauppakeskus
(Virastotalon puoleinen pääty)
Metro Vuosaareen
Bussit esim. Itäkeskuksesta nro 98

Edellisessä Oppisviestissä oli tapahtunut virhe.

Marjatta Lehtisen artikkelista: Maalauskurssi Italiassa kesäkuussa 2014 oli jäänyt puuttumaan alusta alla oleva teksti:

Työväenopisto on ollut minulle tärkeä opinahjo vuosikymmenien ajan. Se on tarjonnut mahdollisuuksia uusien kiinnostavien asioiden opiskeluun. Tosin kielet ja musiikki ovat olleet aina etualalla. Maalaaminen on minulle uusi harrastus. Sen vuoksi Zacharis Castrenin säätiöltä saamani apuraha Italiassa pidettävää maalauskurssia varten oli huikea tilaisuus. Pitkään tuntemani lentopelkokin hävisi tuon matkan aikana. Lähtöaamun kihelmöivässä tunnelmassa ja tasaisen lennon myötä pystyin jo loppuvaiheessa ihailemaan Alppien komeutta ja siellä täällä läiskinä näkyviä lumihuippuja. Milanon kentällä oli vastassa tuleva opettajamme TaM, taidemaalari Merja Salonen. (alla kuvassa) Lämmintä oli tuolloin 36 astetta, kun lähdimme ajamaan pikkubussilla kohti Cadenabbian kylää.

Kurssin vetäjä, Merja kertoi matkalla alueen historiasta ja paikoista. Merjalla on hyvä Italian kielen taito ja maan tuntemus, koska hänellä on läheiset suhteet Italiaan.

Matkalle osallistui myös Italian tuntija, Leena Aflecht, joka oli aiemmin asunut Como-järven rannalla, Briennon kylässä kymmenisen vuotta. Matkan aikana saimme kuulla häneltä tarinoita erinäisistä paikoista ja niiden historiasta. Leenalla on myös hyvä Italian kielen taito. Lopulta ajo päättyi kapealla ja kauniin maiseman reunustavalla tiellä, ja saavuimme Como-järven rannalla sijaitsevaan Cadenabbian kylään....

OPISTOLAISYHDISTYKSEN
OPPISKAHVIO

Oppiskahvio palvelee Helsinginkadun Opistotalon toisessa kerroksessa opiston opintokauden aikana

MA-TO klo 9.30 – 20.00
PE klo 10.00 – 16.00

Oppiskahviossa on saatavana päivittäin itse leivottuja leivonnaisia, suolaisia vitrilnituotteita sekä keittolounasta ja salaattiannoksia alkaen klo 11.00

Yhteystiedot
Riitta Ronkainen emäntä
Oppiskahvio
Helsinginkatu 26 / 2. kerros
00530 Helsinki
gsm 050 447 4770
oppiskahvio@opisto.hel.fi

Tervetuloa virkistymään kahvioomme

AIKAA ENNEN OPPISKAHVIOTA

Teksti: Ritva Nuutinen, kuva: Eija Inglis

Vanhat pöytäkirjat kertovat, että jo varhain viimevuosisadan alkuvuosina opintopiireissä on valittu ravintolatoimikuntia. Kun illanviettoja järjestettiin, pidettiin itsestään selvänä, että väliajalla saatiin virvokkeita, useimmiten kahvia. Aikanaan se oli seurustelun rituaali ja sellaisenaan välttämätön. Pula-ajan ongelmat haittasivat ravintolatoimikuntien toimintaa. Historian mukaan keskustelupiiri oli valinnut ravintolatoimikunnan, joka päätti ilmoittaa vuonna 1916, ensimmäisen maailmansodan aikaan, yleisölle, ” omat sokurit mukaan”. Helsingin kaupungin sokerikomitea ei ollut myöntänyt sokerikorttia työväenopiston kerhoilloille. Toisen maailmansodan aikana koettiin sama pulma. Jos suurella vaivalla saatiin kerätyksi pullajauhot, julisteeseen taas tekstattiin, omat sokerit mukaan. Aluksi ravintolatoimikuntien virvokkeet valmistettiin niiden koulujen keittiöissä, jossa juhlat järjestettiin. Kun opistotalo valmistui, sen pienessä keittiössä opintopiirien ravintolatoimikunnat valmistautuivat väliaikatarjoiluun. Tilat saatiin yläkerran aulasta tai luokista.

Opiston uuden siiven valmistuttua oli kerhoravintolalle varattu kohtalaisen avarat tilat. Johtajan esityksestä 1958 päätettiin, että ravintolan pito otetaan opistolaisyhdistykselle. Niinpä kerhoravintolatoimikuntaan valittiin toverikunnan kokeneimpia opiskelijaveteraaneja. Ravintola oli auki puoli tuntia ennen ja puoli tuntia oppituntien jälkeen. Illanviettoiltoina aukioloaika oli klo 22.30 saakka. Heti alussa opistolaisyhdistys joutui vaativiin tehtäviin. Kahvitarjoilun järjestäminen opiston uuden osan vihkimisjuhlaan, jossa tasavallan presidentti puolisoineen oli läsnä, oli tärkeä tilaisuus. Opiston juhlasalia käytti Suomen televisio ja myöhemmin kaupunginteatteri, joten ravintolan emäntä Maila Kangasniemi avustajineen joutui kovan paineen alaisena palvelemaan suurilukuista asiakasjoukkoa. Alkuvuosina tappiot olivat tavallisempia kuin voitot. Yleiskulut ja henkilökuntamenot olivat liian suuria käyttökustannuksiin nähden.

Vanhasta palvelusysteemistä siirtyminen uuteen itsepalvelujärjestelmään oli suuri ja kustannuksia vaativa. Ravintolaan saatiin vähitellen hankittua uusia välineitä, kuten kassakone, pallokahvikeitin ja mikroaaltouuni. Myöhemmin 1975 kaupunki hankki kerhoravintolaan astianpesukoneen. Aikoinaan anomuksesta saatiin opiston johtokunta tulkitsemaan ravintolan tilat seurustelu- ja kokoustiloiksi sekä luku- ja oleskelupaikaksi, joita ne todellisuudessa olivatkin ja ovat edelleen. Uudistusten myötä työskentely keittiössä ja ”tiskin takana” tuli helpommaksi ja miellyttävämmäksi. Vuonna 1972 saatiin emännäksi Anna Leppänen, joka iloisuudellaan ja palvelualttiudellaan loi ravintolaan ystävällisen viihtyisän ilmapiirin. Leppänen hoiti emännän tehtävää aina vuoteen 1986 saakka. Kerhoravintolan nimi on myöhemmin muutettu Oppiskahvioksi.

Oppiskahvio palvelee opiskelijoita ja opiston henkilökuntaa edelleen Opistotalolla, Helsinginkatu 26. Nykyiset tilat kunnostettiin opistotalon remontin yhteydessä, muutama vuosi sitten. Keittiö ja kahviopuoli kunnostettiin ”viimeisen päälle”. Työskentely ja palvelun tuottaminen hoituu huomattavasti helpommin kuin aikaisemmin. Tällä hetkellä kahviossa on kokoaikaisena vastuullinen emäntä ja kahviotyöntekijä, jonka tehtäviin kuuluu asiakaspalvelun lisäksi leipominen. Tämän lisäksi on tuntityöntekijöitä tarpeen mukaan yleensä kaksi henkilöä yhtä aikaa. Vipinää ja vilskettä riittää kaiken päivää. Kun kurssien tauot sattuvat samaan aikaan, jonot saattavat olla pitkiäkin, jopa ovelle saakka. Myös suurten tilausten aikana kahvio on täynnä ja aulassakin liikkuminen on hankalaa tarjoiluvaunujen kanssa.

Kahviotilojen käyttö on lisääntynyt paljon. Opiskelijat ovat löytäneet tilat virkistäytymiseen opiskelun lomassa. Täällä monet tekevät yhdessä kotitehtäviä, samalla mahdollistuu myös yhdessäolo ja sosiaalinen kontakti, jotka ovat tosi tärkeitä tekijöitä kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin. Nykyinen kahvilatoimikunta toivottaa opiskelijoille virkistäviä hetkiä Oppiskahviossa opiskelun lomassa.

Helsingin kaupungin opetusviraston mukikilpailu 2014

“Oppia elämää varten”

Syyslukukaudella 2013 opetusvirasto järjesti Oppia elämää varten - aiheisen piirustuskilpailun oppilaille ja opiskelijoille. Tarkoituksena oli suunnitella opetustoimen lahjakäyttöön muki, jota annettaisiin opetusviraston tärkeille ulkomaalaisille vieraille.

Tehtävänä oli piirtää kuva, joka liittyy oppimiseen. Sarjoja kilpailussa oli kaksi: päiväkotien ja perusopetuksen koulujen sekä lukioiden ja ammattikoulujen.

Torkkelin viime kevään abiturientti Heta Salminen jakoi toisen asteen opiskelijoiden sarjan ensimmäisen sijan Tölö Specialiseringsgymnasiumin opiskelijan Julia Sederholmin kanssa. Heidän kuvionsa yhdistettiin yhteen mukiin. kuvassa yhdistyvät Heta Salmisen veikeät kirjat ja Julia Sederholmin pohdiskelevat puput.

Hyppy tulevaisuuteen
Heta Salminen ja Julia Sederholm

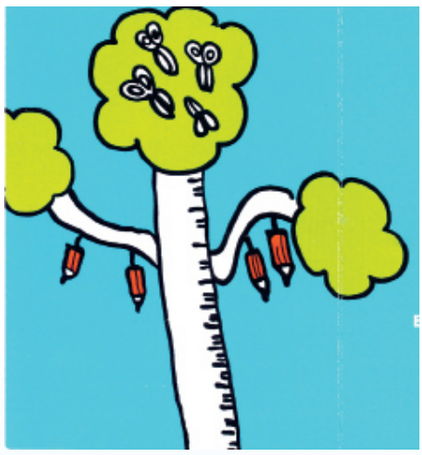

Sininen muki

IraKoski 3 D
Puistolanraitin ala-aste

Puu kuvaa kasvua ja oppimista, viivotinrunko kuvaa sitä, että oppiminen kestää koko elämän, kynät kuvaavat kovaa työtä ja sakset tarkkuutta, jota tarvitaan oppimiseen.

Opetusvirasto on lahjoittanut kaksi mukia työväenopistolle ja rehtori Saarinen on luovuttanut ne Oppiskahvioon.

Mukit on nähtävänä Oppiskahvissa.

PÄIVÄT

Ne tulevat ja menevät,
joskus nopeasti joskus hitaasti.
Meille kaikille annettu on tarpeellinen määrä niitä.
Välillä tuntuu siltä,
että ne loppuvat kesken.
Näistä päivistä kankaan teen.
Ei aina kangas kauniina loista,
kun tummia sävyjä liian paljon on.
Ilon raitoja vain hiukkasen.
Kiitos kaikista päivistä elämän antajalle.
Kaikki tarpeen on,
niin ilot kuin surutki.

Elvi Pellinen

Muistot

Muistoja on monenlaisia.
On hyviä muistoja, on huonoja hetkiä.
Päiviä on kaikenlaisia, harmaita ja kirkkaita.
Toivottavasti hyvät muistot kantavat meitä läpi elämän.
Iloiset päivänpaisteiset hetket seuraavat aina mukanamme.
Muistoja ei kukaan voi viedä meiltä pois.
Ne on osa meitä,
niiden varassa jaksamme kulkea elämässä eteenpäin.

Elvi Pellinen

Opistolaisyhdistyksen

JÄSENETUJA

Opistolaisyhdistyksen jäsenyys kannattaa. Jäsenyys on ilmainen. Käy täyttämässä jäsenkortti opiston toimipisteissä. Lisätietoja opistolaisyhdistyksestä ja opistoisänniltä.

Alennus edellyttää työväenopiston taideopiskelijaleimalla tai opettajan varmistuksella varustettua opistolaisyhdistyksen jäsenkorttia tai taidekurssin maksukulttia.

Kehysgalleria Art & Frame

- 20% normaalihintaisista tuotteista

Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 E Hki 18
puh. 040 562 1041 - Seppo Sinkkonen
Kehystystä, kehyksiä, lasia, paspispahvia, -leikkureita, kaikki kehystyksen tarvikkeet ja työkalut.
Avoinna: ti-pe 10-17

Uudenmaankadun akryyli ja DIVERSE

- 10% normaalihintaisista tuotteista

Uudenmaankatu 11 Hki 12
Puh. 045 8485005
www.diverse.fi, shop@diverse.fi
ti-pe 11.00-17.30, la 12-16
su-ma suljettu.
Erinomainen valikoima taiteilijatarvikkeita: Golden Paints, Koh-I-Noor, Saunders Waterford, Rublev, jne. Värejä, papereita, telineitä, siveltimiä, ym. tarvikkeita.

Taidetarvikeliike Farbe Oy

- 20% normaalihintaisista tuotteista

Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 C, 2.krs, Hki 18 puh. 09694 9791
www.farbe.fi
email: farbe@kolumbus.fi
Taiteilijatarvikkeita monipuolinen valikoima.
Avoinna: ma-pe 11.15-17.45
la 11.15-14.00

Tempera Oy

-10-20% normaalihintaisista tuotteista

Tunnetusti monipuolinen valikoima taiteilijatarvikkeita.
puh. 096129 290 www.tempera.com
myynti@tempera.com
Uudenmaankatu 16 Hki 12
Avoinna: ma-pe 9-18, la 10-15

Taidekehystämö, taiteilijatarvikkeita Snow White Oy

- 20% normaalihintaisista tuotteista.

Alennus ei koske kehystämispalveluja.
Hämeentie 2 M 1 (hallia vastapäätä)
Hki 53 Puh. 09762 083
Laaja valikoima taiteilijatarvikkeita, värejä, kehyksiä, papereita, maalauspohjia ym...
Avoinna: ma-pe 9-18, la 9-15

Taidemaalariliiton tarvikemyynti

- 20% normaalihintaisista tuotteista

Erottajankatu 9 B Hki 13 - sisäpiha
p. 09 - 6811 0511
www.painters.fi/tarvike.html
email: tmltarvikkeet@artists.fi
Valikoima korkealaatuisia tarvikkeita.
Avoinna: ma-to 9.15-17, pe 12-17

Taide- ja kehysliike Kamiter-Ars Oy

- 10% normaalihintaisista tuotteista

Helsinginkatu 6 Hki 50
Taiteilijatarvikkeita ja kehystystä.
Puhelin 09 710 048, sähköposti
tiina.tainio@kartina.fi
Avoinna: ti-pe klo 10-18 la 10-14
Myös mahdollisuus järjestää näyttelyitä yksin tai yhdessä.

Taidetarvikeliike Giotto

- 20% normaalihintaisista tuotteista.

Alennus ei koske tarjoustuotteita.
Mechelininkatu 16 Hki 10
puh. 09406 473 www.giotto.fi
email: info@giotto.fi
Taiteilijatarvikkeita monipuolinen valikoima.
Avoinna: ma-pe 9.30-17.30
la 10-14

Tuubi Oy

-10% normaalihintaisista tuotteista

Hyvä valikoima tarvikkeita harrastajalle ja ammattilaiselle.
Lönnrotinkatu 23 00120 Helsinki
Puh. 09-4182 2200
www.tuubi.com
email: tuubi@tuubi.com
Avoinna: ark. 10-17.30, la 11-18

OMPELUN JA KÄSITYÖN ERIKOISLIIKKEET

LankaDeli

- 10% normaalihintaisista tuotteista.

Ei koske Novita -lehtiä.
Malminrinne 1 B, Helsinki
Avoinna: ma-pe 10-18, la 9-14
Puh. 0401782282 lankadeli@novita.fi

Tikata

- 10% normaalihintaisista tuotteista

Tallinnanaukio Itäkeskus
Itäkatu 11, Hki
Avoinna: ma-pe klo 10-19,la 10-16
puh. 09-7591380
info@tikata.fi, www.tikata.fi

ZACHRIS CASTRENIN SÄÄTIÖN APURAHAT

Zachris Castrenin Säätiö jakaa apurahoja Helsingin suomenkielisen työväenopiston opiskelijoille opiston ulkopuolella tapahtuvia jatko- ja täydennysopintoja varten

Apurahojen hakuaika on huhtikuu

Hakulomakkeita ja -ohjeita saa opistojen toimistoista ja opistolaisyhdistyksen kotisivuilta www.hel.fi/tyovaenopisto/opiston esittely

Hakemukseen on liitettävä opintotodistus, jonka voi pyytää työväenopiston toimipisteistä sekä stipendikurssin opintosuunnitelma/ohjelma.

Puutteellisa hakemuksia ei käsitellä.

Kaikille hakijoille ilmoitetaan päätöksestä.

Hakemukset palautetaa osoitteella: Zachris Castrenin Säätiö, Helsinginkatu 24, 00530 Helsinki

Lisätietoja: Säätiön puheenjohtaja Ritva Nuutinen 040-5555 062, zcsaatio@gmail.com

Kannustusraha innoittaa

Teksti ja kuva: Leena Eerola

Natalia Makarenko, maahanmuuttaja Novosibirskistä Venäjältä, on monipuolinen aktiivinen opiskelija Työväenopistossa. Hän sai Zachris Castrenin säätiöltä tunnustuksena opinnoistaan 500 €:n kannustusapurahan viime vuonna, jolloin säätiö jakoi apurahoja maahanmuuttajataustaisille työväenopiston opiskelijoille. Työväenopiston 100-vuotisjuhlavuoden kunniaksi kannustusapurahoja jaettiin enemmän kuin muulloin. Apurahoja myönnettiin viidelle opiskelijalle.

Tultuaan Suomeen parisenkymmentä vuotta sitten Natalia meni suomenkielen ja ATK-kursseille työväenopistoon. Näiltä kursseilta hän on saanut hyvän pohjan kotoutumiselleen. Hän puhuu erittäin hyvää suomea.

Vuosien varrella Natalia on opiskellut monilla kursseilla työväenopistossa. Merkittävä kurssi oli v. 2012 päättynyt noin kolmen vuoden luovan käsityön kurssi, jolta saa valmiuksia myös alan ammatissa toimimiseen. Kurssiohjelmaan kuului kankaan painantaa, huovutusta ja kirjontaa. Opiskelijat saivat valita muita kursseja täydentämään pääkurssia. Natalia valitsi japanilaisen käsityökurssin, koska hän on aina ollut kiinnostunut japanilaisesta käsityöstä. Natalia valmisti ja kirjaili japanilaisia palloja toistakymmentä. Luovan käsityökurssin lopputyö oli ryhmätyönä tehtävä seinätekstiili. Kurssin 14 osanottajaa esittivät omat ehdotuksensa ja niistä valittiin lopputyöksi Natalian ehdotus: neljä neliötä. Kurssilaisista muodostettiin neljä ryhmää, jotka tekivät oman neliönsä ja nyt eriväristen neliöiden sommitelma, nimeltään ”Kallion kulmat” on nähtävillä keskusopiston toisen kerroksen seinällä

Kannustusrahan Natalia kertoo käyttävänsä uusiin kursseihin työväenopistossa ja askartelumateriaalien ostamiseen.

”Työväenopisto on erinomainen opiskelu- ja kohtaamispaikka. Se on avoin kaikille. Siellä ei katsota ikää, kansalaisuutta, kielitaitoa tai ammattia. Siellä tapaa paljon samanmielisiä ihmisiä, jotka harrastavat intensiivisesti samaa asiaa kuin minäkin. Sieltä löytää kurssitovereita, joilta saa apua. muissakin kuin kurssiasioissa. Minullekin opetti eräs käsityökurssilainen lehdenteko-ohjelman”, sanoo Natalia innostuneena.

” Venäläiset ystäväni kyselevät, tarvitsenko työssäni kursseilla opetettavia asioita. He ihmettelevät, että käyn kursseilla ilman minkäänlaisia suorituspaineita tai että en tarvitse oppimiani asioita työtäni varten. Venäjällä ylimääräisillä kursseilla opiskelu tähtää yleensä ammattitaidon parantamiseen. Vastaavanlaisia oppilaitoksia kuin työväenopistot ei Venäjällä ole”, jatkaa Natalia.

Natalian perhe asuu Novosibirskissä. Hänen äitinsä toimii yrittäjänä siellä. Natalia valmistui Venäjällä esikoulun opettajaksi. Suomessa Natalia on työskennellyt yli 10 vuotta koulunkäyntiavustajana ja iltapäiväkerhon ohjaajana ala-asteella. Joskus hän lukee äänikirjoja venäjäksi.

Paljon uusia kursseja on taas suunnitteilla. Natalia on ilmoittautunut tämän kevään suositulle napinläpikurssille, mutta on joutunut jonotuslistalle jo toisen kerran. Samoin hän ilmoittautui keväällä pianonsoiton alkeiskurssille, mutta joutui jonotuslistalle, koska syksyn kurssilaiset jatkavat keväällä. Uudet yritykset ovat edessä ensi syksynä. Natalia toivoo, kuten me

muutkin, että suosittuja kursseja olisi enemmän, jotta kaikki halukkaat pääsisivät osallistumaan.

Ohjelmassa on vielä lehdentekokurssi. Natalia toimittaa koulun omaa pientä Kevätpörriäistä, johon otetaan kaikki oman koulun oppilaiden jutut, sillä koko kaupungin Kevätpörriäiseen eivät mahdu kaikkien lasten jutut. Hän tekee nyt kurssitoverinsa opettamalla ohjelmalla tuota lehteä, mutta haluaisi oppia vielä monipuolisemman lehdenteko-ohjelman.

Jossakin vaiheessa on sitten vuorossa nikkarointikurssi. Natalia toivoo, että keskeneräisille töille löytyisi opistossa säilytystilat, jotta töitä ei tarvitsisi tuntien päätyttyä viedä kotiinsa. Kaikilla, kuten hänelläkään, ei ole kuljetusta helpottavaa autoa.

”Olen tyytyväinen elämääni ja työhöni. Nykyinen työ lasten parissa on kovin kiinnostavaa. Monivuotinen työpaikka on myös erittäin hyvä asia tänä päivänä. Minulla on avomies, lukuisia harrastuksia ja monia kursseja työväenopistossa. Aina voi haaveilla suuremmasta, mutta kuten venäläinen sananparsi sanoo: ´Mieluimmin pikkulintu tiainen kädessä kuin kurki lennossa’, toteaa Natalia.

Valokuvaus-workshop Islannissa

Teksti ja kuvat: Johanna Salo-Schorn

Osallistuin lokakuussa 2014 Islannissa valokuvaus -workshopiin, jonka järjestäjänä toimi brittiläinen Wild Photography Holidays. Minulle oli myönnetty Zachris Castrenin säätiön apuraha, joka kattoi matkan rahoituksesta kurssin opetuksen osuuden ja osaltaan näin avusti siinä, että pystyin toteuttamaan matkan.

Workshopin teemoina olivat jäätiköiden, jään ja revontulien kuvaaminen, ja kuvauslokaatiot valittiin siis pitkälti näiden teemojen ympärille. Kuvasimme paljon Jökulsárlónin jäätikkölaguunissa, Vatnajökullin sekä Svínafellsjökullin jäätiköillä, Víkin mustalla rannalla ja Skaftafellin luonnonpuistossa. Toki matkan varrella pysähdyimme aina tilaisuuden salliessa myös kuvaamaan maisemia, islanninhevosia ja vesiputouksia. Islannissa on todella uniikki luonto, ja maisema saattaa muuttua jo yhden ajopäivän aikana moneen kertaan täysin erilaiseksi. Päivät venyivät pitkiksi, sillä lähes joka aamu kuvasimme kohteita sekä auringon noustessa että laskiessa. Öisin ajoimme eri kohteisiin kuvaamaan revontulia. Kuvauskohteissa saimme henkilökohtaista opastusta ja lisäksi iltaisin oli teoriaa esimerkiksi kuvankäsittelystä.

Ryhmäämme kuului 12 osallistujaa Irlannista, Englannista ja Amerikasta. Olin ainoana Suomen ja Pohjoismaiden edustajana. Osallistujien ikä, lähtötaso ja kuvauskokemus vaihteli laidasta laitaan, mutta opettajamme, valokuvaaja Paul Harris osasi opetuksessaan hienosti huomioida jokaisen erilaiset lähtökohdat. Kieliongelmia ei minulle matkan aikana oikeastaan tullut, vaikka kaikki muut osallistujat olivat natiivienglannin puhujia. Alan erikoissanastosta toki kannattaa ottaa selvää ennen matkaa, jotta esimerkiksi tietää pyydetäänkö kamerassa säätämään aukkoa vai herkkyyttä.

Luonnonilmiöitä kuvatessa kannattaa varustautua joustavalla asenteella ja pitkällä pinnalla. Sämpylällä eletyn päivän jälkeen päivällinen viineineen saattaa jäädä pöytään, jos revontulet ilmestyvätkin totuttua aiemmin ja niitä lähdetään kuvaamaan puolen minuutin varoitusajalla. Vesiputousta kuvatessa tuuli saattaa kääntyä niin, että kaikki pisarat lentävät kohtisuoraan päin linssiä, eikä yksikään kuvista onnistu ilman roiskeita.

Myös matkatavaravakuutus kannattaa pitää voimassa, itsehän uitin kameran Atlantin valtameressä ja mustaa hiekkaa löytyi objektiivien välistä vielä Suomestakin. Breiðamerkursandurin jäärantaa kuvatessa valtavat aallot pääsivät yllättämään muutamaan otteeseen ja vaihtovaatekertoja hupeni yksi jos toinenkin.

Jäärannoilla ja laguuneissa vietettiin pitkiä aikoja. Öisin revontulia kuvatessa seisoimme paikoillamme tuntikausia välillä tuulessa ja sateessa, joten lämpimät vaatekerrat olivat enemmän kuin tarpeen. Sadevarusteet (myös kameralle), jalusta, lankalaukaisin ja otsalamppu olivat ihan ehdottomat.

Suosittelen lämpimästi hakemaan Castrenin säätiön apurahaa opintoja varten sekä rohkeasti tutustumaan myös ulkomaiseen kurssi- ja opetustarjontaan. Ulkomaisiin workshopeihin osallistuessa kannattaa huomioida, että kurssin hintaan yleensä ei kuulu lentoja kohteeseen, vaan ne tulee itse maksaa. Matkanjärjestäjät avustavat kyllä lentojen varaamisessa, samoin lisäöiden bookkaamisessa hotelliin. Esimerkiksi itse halusin viettää omaa aikaa Reykjavikissa muutaman päivän ennen ja jälkeen kurssin. Myös ruokakustannukset kannattaa huomioida matkabudjetissa ellei workshop ole all inclusive, jolloin ylimääräisiä kustannuksia ei juurikaan tule.

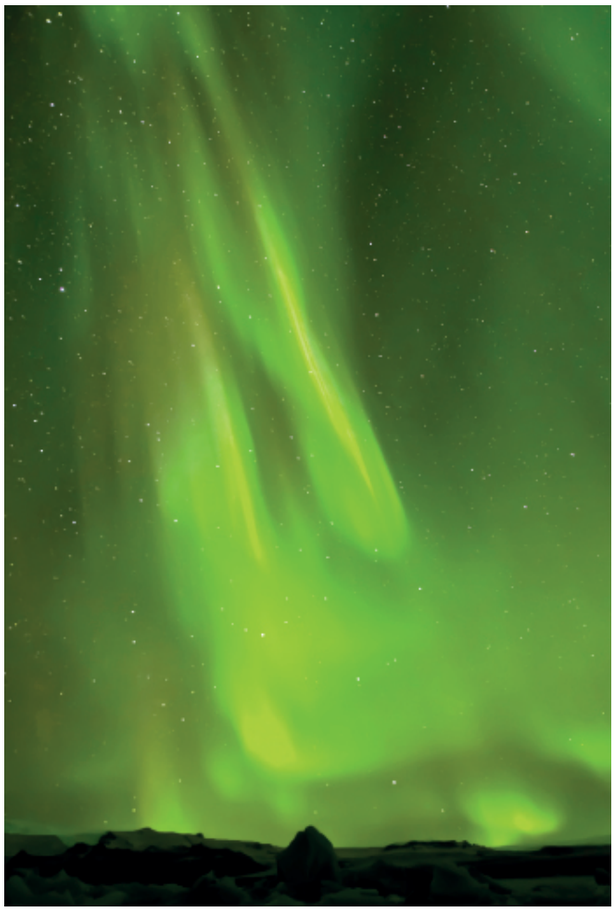

Työväenopistolla retkeillään

Retkellä Rymättylässä

Teksti ja kuva: Matti Huttunen

Helsingin kaupunki on järjestänyt jo 130 vuotta opistotoimintaa ja sata vuotta sitten perustettiin oma opisto. Alkuaikojen retkeilytoiminta oli mm. kävely- ja veneretkiä omalla soutuveneellä johonkin saareen. Kolmekymmentäluvulla lähdettiin isolla joukolla pyörällä Viipuriin Työväenopistojen liiton tilaisuuteen. Viimeisin kävelytapahtuma oli kuusikymmentäluvun lopussa kävely Helsinginkadulta Tarvoon kesäkodin avajaisiin. Kahdeksankymmentäluvulla heräsi halu järjestää näitä molempia retkiä uudestaan, mutta ketään ei kiinnostanut enää moinen retkeily.

Opistolaiset ovat vierailleet monissa teollisuuslaitoksissa vuosikymmenien aikana. Virvoitusjuomatehtaat, kahvipaahtimot ja elintarviketehtaat ottivat mielellään opistolaiset vastaan. Nyt näistä kohteista monet ovat lopettaneet ja elintarvikelainsäädäntö on muuttunut. Hygieniamääräykset ovat tulleet tiukemmiksi ja siksi tehdasvierailut ovat tulleet yhä harvinaisemmiksi.

Raimo Lähdesmäki on järjestänyt matkoja majakoille. Ne ovat saaneet suuren suosion, samoin hänen vetämänsä voimalaitoskäynnit. Uutisvuodon nauhoituksiin vierailuihin on riittänyt vierailijoita.

Olen vetänyt paikallismatkoja eduskuntaan ja YLE:n studioryhmään tutustumisia. Käräjäoikeudessa moni joutuu toteamaan, että meillä oikeuslaitos toimii toisella tavalla kuin Amerikassa. Se on ihmisille tutumpaa television ansiosta.

Monet kirkot ovat kiinnostaneet ihmisiä. Vierailukäynneillä keskustelu on ollut aina vilkasta. Diakonissalaitos ottaa remonttien jälkeen taas vastaan vierailijoita.

Presidentinlinnaan pääsi aikaisemmin sunnuntaina ja siellä opastivat linnanvoudit. Mutta opastukset siirrettiin turistioppaille ja viikolla tapahtuviksi vierailuiksi. Usein presidentille tulee yllättäen vieraita ja tutustumiskäynti peruuntuu. Mutta silti se on mielenkiintoinen käyntikohde, vaivannäön arvoinen. Muovin historia taas ei kiinnostanut ketään, jouduin peruuttamaan vierailukäynnin muovimuseoon.

Seitsemän - ja kahdeksankymmentäluvuilla järjestimme ulkomaanmatkoja, mm. opiston apulaisrehtori Mikko Järvenranta, Eija Partanen ja Eeri Hermansson vetivät erittäin suosittuja matkoja. Niin käytiin lähes kaikissa Euroopan maissa sekä Egyptissä ja Yhdysvalloissa. Sitten laki muuttui ja katsoimme parhaaksi lopettaa matkailun tältä osin.

Teatterimatkat ovat tulleet yhdeksi keskeiseksi toimintamuodoksemme. Kun Sylvi Salonen jäi eläkkeelle Tampereen Työväen Teatterista, kävimme katsomassa hänen viimeistä näytelmäänsä neljä kertaa. Olisimme menneet vieläkin, mutta esitys loppui. Lahden Kaupunginteatterissa kävimme kolme kertaa katsomassa Täällä Pohjantähden alla –näytelmää. Tampereen Pyynikki ja Turun Samppalinnan kesäteatteri ovat olleet suosiossa kesä kesän jälkeen vuorotellen. Nyt vuorossa on Heinolan kesäteatteri. Bussi on aina täynnä, sen näytelmät vetävät yleisöä.

Opiston entinen rehtori Toivo Ilmari Vuorenrinne oli Nurmijärven Taaborinvuoren Kivi-juhlilla oppaana vielä eläkeläisenäkin. Näimme Seitsemän veljestä tai Nummisuutarit ja kuulimme samalla kulttuuriluennon vuosien varrelta. Bussi oli aina täynnä opistolaisia, jotka halusivat kuulla vuosikymmenten takaisesta kulttuurielämästä. Aleksis Kivi oli luonnollisesti aina mukana jutuissa.

Itse olen vetänyt Espoon kierroksia monella eri tavalla. Niillä on ollut aina menestys. Monet kartanokierrokset ovat olleet takuuvarmoja matkailukohteita.

Jonkun kerran kuusikymmentäluvulla Finnair vuokrasi edullisesti koneen ja opistolaiset lensivät Ahvenanmaalle. Myöhemmin mentiin aina bussilla ja laivalla. Nyt laivayhteydet ovat olleet huonoja. Ensi kesänä näyttäisi taas olevan mahdollista mennä Ahvenanmaalle.

Yhdistyksen retket

LA 28.3.15 TAMPEREEN TEATTERI – Mustapukuinen nainen

Lähtö opiston edestä klo 9.00.Ruokailu klo 11.00 Esitys alkaa klo 13.00. Hinta 71 € (viite 8772) (Matti Huttunen, 040-832 4302, mk.huttunen@pp.inet.fi)

PE 10.4.15 UUTISVUOTO TV-OHJELMAN NAUHOITUS

Kokoontuminen Studiotalossa, Uutiskatu 5 **klo 10.30**. Perille pääsee bussilla 23 Rautatientorilta. Kolmas pysäkki Radiokadulla. Nauhoitus klo 11.00 -13.00. Kahvitarjoilu. Hinta 2 € (Viite 8811) (*Raimo Lähdesmäki, 050-380 1116 raimo.lahdesmaki@gmail.com)*

TO 16.4.15 TUTUSTUMINEN HELSINGIN KÄRÄJÄOIKEUTEEN

Kokoontuminen Helsingin oikeustalon edessä, Porkkalankatu 13 klo 9.30. Perille pääsee busseilla 20, 65A, 66A ja raitiovaunulla 8. Opastus. Hinta 2 € (viite 8772) *(Matti Huttunen, 040-8324 302, mk.huttunen@pp.inet.fi)*

PE 24.4.15 LAHDEN KAUPUNGINTEATTERI – Särkelä

Lähtö opiston edestä **klo 9.30**. Ruokailu klo 11, *Esitys* alkaa klo 13.00. *Hinta 59 € (viite 8772) (Matti Huttnen, 040-832 4302, mk.huttunen@pp.inet.fi)*

KE 6.5.15 TUTUSTUMINEN KALLION PATSAISIIN

Kokoontuminen **klo** . Tarkemmat tiedot myöhemmin Hinta € (Viite 8808) *Antti ja Laura Lappalainen puh 698 6496 , lappalaiset@pp.inet.fi)*

TO 7.5.15 TEHDASVIERAILU KALEVALAN KURUUN

Tapaaminen **klo 12.50** tehtaan portilla, Strömbergintie 4, Pitäjänmäki. Bussi 39, Kampin metroasemalta.Hinta 6 € (viite 8772) *(Matti Huttunen, 040-8324 302, mk.huttunen@pp.inet.fi)*

TO 21.5.15 ILTAPÄIVÄRETKI SUOMENLINNAAN

Kokoontuminen **klo** . Tarkemmat tiedot myöhemmin (Viite 8808) *Antti ja Laura Lappalainen puh 698 6496 , lappalaiset@pp.inet.fi)*

LA 23.5.15 PUUTARHAMATKA ETELÄ-SUOMEN SEUDULLA

Lähtö opistolta. Tärkeimmät tiedot seuraavassa monisteessa. Matkalla käydään myös kukka- ja taimiostoksilla *(Tuula Halmirinne, 040-8256824)*

LA 6.6.15 LÄNSI-UUSIMAA JA MUSTION LINNA

Lähtö opiston edestä klo 9.00. Aamukahvit ja sämpylä klo 10.15 Kopparniemen kestikievarissa. Tutustuminen rantaan, kallioihin ja historiaan. Mustion linna- Lounas Inkoossa Sågen ravintolassa. Tutustutaan kunnantalon erikoiseen kirjastoon. Lähtökahvit Siuntiossa Aleksis Kiven kotimuseossa. Hinta 62 € (viite 8772**)** *(Matti Huttunen, 040-832 4302, mk.huttunen@pp.inet.fi)*

Päivitetty ohjelma:www.opisto.hel.fi - Työväenopiston esittely - Opistolaisyhdistys - Retket

Ohjeita Retkeläisille:Kaikkiin retkiin on ilmoittauduttava ennakkoon.

Vaikka retki olisi täynnä, kannattaa kysyä viimehetken paikkoja. Muista ilmoittautua ensin ja maksa retki vasta sitten kun tiedät, että mahdut mukaan.

Ilmoittautuessa annettava kaikkien lähtijöiden nimi ja puhelinnumero. Ilmoittautua voit retken vetäjälle (nimi retken yhteydessä) tai tiistaisin kaikille retkille.

LIPUNMYYNTI:

Lipunmyynti on tiistaisin opistolla, (ei opiston lomien aikana eli viikot 8 ja 42) Kesä- ja joulutauko lipunmyynnissä. Helsinginkatu 26, 2. krs kahvio klo 16.30 -17.30.

VARAATHAN TASARAHAN / MAKSU KÄTEISENÄ.

Maksettu matka on vahvistettu varaus.

Teatterimatkojen ja konserttien maksut 5, muut 4 viikkoa ennen tapahtumaa, ellei retken yhteydessä ole muuta mainintaa maksuajankohdasta.

Tili: FI94 8000 1901 2344 77, Maksun saaja: Retkeilytoimikunta (HTO retkeily)

Käytä retken yhteydessä olevaa viitenumeroa. **Jos** maksaja on joku muu kuin retkelle lähtijä, siitä on ilmoitettava ennen maksua matkanvetäjälle.

HUOM.! Hintoihin ei sisälly matkavakuutusta.

Ilmoittaudu sähköpostilistalle *sipsukoponen(at)hotmail.com*

Juhlapäivänä järjestettiin jättinukkekulkue Porthaninrinne-Brahenkenttä
Kuvat kulkueesta, jota oli myös seuraamassa suuri joukko lähialueen asukkaita.